

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad

DE ZEGENINGEN VAN HET GEBED

SECRETARIS

Ahmadiyya Moslim Buitenlandse Missies,
Rabwah (Pakistan)

*De oorspronkelijke titel van dit boek is "Barakat al-Dua" (Urdu).
Het is geschreven door de Beloofde Messias en werd voor het eerst uitgegeven
in 1893.*

Eerste Nederlandse uitgave: 1986.

*The original "Barakat al-Dua" (Urdu), written by the Promised Messiah, was first
published in 1893.*

First English edition: 1973.

First Dutch edition: 1986.

Translated by: Abdul Hamid van der Velden.

Assisted by: Abdul Hakim Akmal, H.A. Shd.

Published by: Majlis Khuddamul Ahmadiyya Nederland.

Printed: Rooduyn Vorm&Druk, The Hague.

ISBN 90-71624-01-3

SISO 219 UDC 297:217

*Oostduinlaan 79,
2596 JJ Den Haag - Holland
Telefoon 070 - 24 59 02*

VOORWOORD

DE ZEGENINGEN VAN HET GEBED

dat is geschreven door de Beloofde Messias (vrede zij met hem) in 1893, is een weerlegging van Sir Syed Ahmad Khans visie op de aanvaarding van gebeden.

Sir Syed is de mening toegedaan dat gebeden geen instrument zijn om enig doel te bereiken in ons hedendaags bestaan. Volgens hem is geloof alleen een vorm van aanbidding die een geestelijke beloning brengt voor de aanbieder in zijn leven in het hiernamaals. Verder heeft gebed niets te betekenen en bereikt ook niets; het bewerkstelligt geen verandering in de loop van omstandigheden.

De Beloofde Messias (vrede zij met hem) verwerpt Sir Syeds pessimistische gezichtspunt en verklaart dat Allah de smeekbeden die de gelovigen in alle nederigheid en oprechtheid naar Hem uitzenden hoort en verhoort. De aanvaarding van het gebed zet een keten van oorzaken in beweging met als uiteindelijk resultaat de beantwoording van het gebed.

Dit boek bevat een tweede gedeelte dat de "Usul al Tafsir" (criteria van interpretatie) behandelt en waarin de Beloofde Messias (vrede zij met hem) zijn criteria - leidende principes - geeft ter interpretatie van de Heilige Qur'an.

Mirza Mubarak Ahmad

Mirza Mubarak Ahmad,
Secretaris Ahmadiyya Moslim
Buitenlandse Missies

Rabwah 1972

In de naam van Allah, de Meest Barmhartige, de Altijd Genadevolle. Wij prijzen Hem en vragen om Zijn zegeningen voor Zijn edele Profeet.

*Een overzicht van Sir Syed Ahmad Khans
"Al-Dua wa Al-Istijabah"
(Gebed en de aanvaarding daarvan)
en "Tahrir fi Usul al-Tafsir"
(Verhandeling over de principes van exegese).*

Gevangene van uw eigen speciale logica, weest niet trots op uw eigen machten; want onder deze koepel, die wonderlijk is, heeft men menig ander gezien zoals gij.

Onbekenden voor God durven Hem niet van nabij te betreden.
Hemelse geheimen mogen alleen worden geopenbaard aan hen die van de hemel komen.

Het is volkomen ijdelheid te denken dat u de betekenis van de Qor'aan geheel alleen kunt omvatten.

Degene die de betekenis uit zichzelf voortbrengt, produceert alleen maar dat wat vuil, bedorven en dood is.

Het onderwerp "gebed" zoals het op het titelblad is weergegeven, wordt door Sir Syed aldus verklaard:

"De aanvaarding van gebed betekent niet letterlijke aanvaarding van datgene waarvoor werd gebeden. Want indien dit zo was, dan zouden uit deze letterlijke aanvaarding twee moeilijkheden voortkomen:

1) Duizenden gebeden en wensen die met grote nederigheid en uit volkomen hulpeloosheid tot God worden gericht, worden niet vervuld of verhoord, hetgeen betekent dat gebeden kunnen worden verworpen, terwijl toch een duidelijke belofte door God is gedaan dat gebeden zullen worden aanvaard.

2) Gebeurtenissen welke gaan plaatsvinden (door hun eigen ketens van oorzaken) en gebeurtenissen welke niet gaan plaatsvinden, zijn op gelijke wijze bepaald. Van de eenmaal bepaalde koers kan niet worden afgeweken. Indien aanvaarding van gebed wordt uitgelegd als aanvaarding van een smeekbede, dan betekent dit dat Gods belofte **ادعوني استجب لكم**

"Roep Mij en Ik zal antwoorden" (40:61) niet van toepassing is in gevallen waar de loop der omstandigheden anders is bepaald.

Aanvaarding in de zin van algemene aanvaarding is niet waar. Want alleen die smeekbeden worden verhoord waarvan de aanvaarding reeds is bepaald. Maar de belofte van beantwoording is algemeen. Het is een aanvaarding zonder uitzondering. Dus aan de ene kant hebben we verzen die zeggen dat datgene wat niet is voorbestemd volgens onze wensen te gaan, niet van richting kan worden veranderd. En aan de andere kant hebben we verzen die zeggen dat geen gebed wordt verworpen en dat alle gebeden worden aanvaard. Nee, zelfs meer dan dat, God heeft beloofd gebeden te aanvaarden zoals blijkt uit het vers "Bidt tot Mij; Ik zal uw gebed verhoren" (40:61). Deze verzen weerspreken elkaar, en we kunnen hier niet onderuit komen, tenzij we "aanvaarding van gebed" interpreteren als aanvaarding van aanbidding. We moeten gebed dus zien als aanbidding (niets meer), ten aanzien waarvan, indien deze plechtig en met verschuldigde nederigheid wordt uitgevoerd, door God is beloofd dat Hij ze zal aanvaarden. Aanvaarding van gebed is daarom alleen de aanvaarding van aanbidding, waarvoor we een geestelijke beloning ontvangen. Als echter, door een samenloop van omstandigheden, een al reeds bepaalde gebeurtenis samenvalt met gebeden voor die gebeurtenis, dan hebben we een feitelijke aanvaarding van gebed. Maar deze aanvaarding is niet te danken aan gebed, zij is toe te schrijven aan reeds tevoren bepaalde besluiten. Gebeden zijn echter goed omdat gebed de geest aanspoort over de Majesteit en Macht van God te mediteren. Deze mentale toestand overschaduwet alle gedachten van hulpeloosheid en resulteert in een toestand van berusting en aanvaarding. Deze geestesgesteldheid ontstaat als beloning van aanbidding. Dit dus is de betekenis van de aanvaarding van gebed".

Tot besluit geeft de heer Syed toe dat degenen die niet op de hoogte zijn van de ware betekenis van gebed en die zich niet bewust zijn van de wijsheid die het bevat, kunnen vragen: "Als dat wat verordend is om niet te zijn, niet verwezenlijkt zal worden, waarom dan gebed? Wat staat te gebeuren, gebeurt, wat verordend is niet te gebeuren, komt niet, zelfs al bidt men duizend maal. Is gebed op die manier niet een volkomen nutteloze bezigheid?" Als antwoord hierop zegt de heer Syed dat het smeken uit pure hulpeloosheid een deel vormt van de menselijke natuur. Het gebed is dus instinctief en de mensen bidden zonder erbij na te denken of het gebed zal worden aanvaard of niet. Het gebod om te bidden stemt daarom overeen met de menselijke natuur. Het gebod is om God te aanbidden en niemand anders.

Uit deze samenvatting van zijn verhandeling is duidelijk dat volgens de heer Syed gebed geen nuttig middel is om ook maar iets te bereiken. Indien het wordt toegepast maakt het ten aanzien hiervan geen enkel verschil uit. Als iemand bidt om iets te bereiken, dan bidt hij tevergeefs. Waarom? Omdat dat wat bepaald is om te gebeuren, ook inderdaad plaatsvindt en daarom geen gebed behoeft. En wat niet bepaald is, gebeurt niet, hoe nederig en hoe vurig men er ook voor bidt. Om kort te gaan, volgens Sir Syed, is gebed alleen maar ingesteld als vorm van aanbidding. Te denken dat het een middel is om een bepaald doel te bereiken - dat

betrekking heeft op deze wereld - is ijdel, volkomen ijdel. :

Laten we hier meteen opmerken dat Sir Syed het bij het verkeerde eind heeft bij zijn opvatting van de Qur'an verzen, waarnaar hij verwijst. Maar wij zullen dit, als God het wil, aan het eind van ons antwoord aantonen.

Wij zullen hier eerst aantonen dat Sir Syed de betekenis van de verzen van de Qur'an kan zijn ontgaan. Hem kan echter niet de toepasselijkheid van de natuurwetten in dit verband zijn ontgaan. Toch praat hij onophoudelijk. Hij praat over deze wet en beziet ze als een getuige van Gods doel, een sleutel tot de diepere betekenis van Zijn Heilige Boek.

Zeker, Sir Syed is zich er van bewust dat hoewel goede en kwade gevolgen tot op zekere hoogte zijn voorbestemd, de natuur ons middelen en methoden verschaft waardoor we ze kunnen bereiken. En het gebruik van deze middelen wordt door alle redelijke mensen, waardevol en waar geacht. In een geval van ziekte, bijvoorbeeld, kan het om het even zijn of men medicijnen toedient of niet, of men voor beterschap bidt of niet. Maar zou de heer Syed daarom willen zeggen dat de geneeskunde onwaar is en dat de Alwetende God geen enkele eigenschap aan medicijnen heeft geschonken? Sir Syed gelooft in Taqdir (goddelijk besluit). Hij gelooft ook in de doeltreffendheid van medicijnen. Waarom maakt hij dan onderscheid tussen het ene deel van Gods wet en het andere? Zijn ze niet beide gelijk en overeenkomstig?

Denkt Sir Syed dat God enerzijds de macht heeft om trapethum-, skammonia-, seneblad- en laurierzaden van krachtige laxerende eigenschappen en arsenicum en monikskap en andere dodelijke vergiften van dodelijke eigenschappen te voorzien, maar dat Hij anderzijds niet de macht zou hebben om gebeden doeltreffend te doen zijn? Zelfs niet de gebeden van Zijn geliefde dienaren, wanneer zij vurig, volhardend en nederig bidden? Zou God de gebeden van zulke mensen verwerpen als levenloze bezigheden zonder enige betekenis. Het goddelijke bevel kent geen tegenstrijdigheden. Is het mogelijk dat de zegenrijke en genadige hoedanigheden, die God voor het welzijn van Zijn schepselen in kruiden en medicijnen heeft gelegd, niet in gebeden heeft gelegd? Neen, neen, zo iets is in het geheel niet mogelijk!

De waarheid is dat Sir Syed niets van gebed weet. Hij heeft geen ervaring met wat gebed kan doen. Zijn geval is als dat van iemand die doorgaat met het innemen van een oud medicijn dat reeds lang zijn kracht heeft verloren. Als hij ontdekt dat het medicijn nutteloos is, zegt hij dat het medicijn als zodanig nutteloos is. Hoe jammer! Sir Syed heeft een hoge leeftijd bereikt, maar hij heeft geen begrip van de werking van deze universele orde. Hoe volmaakt deze goddelijke orde is en hoe waarachtig en diep de banden zijn die deze wereld van oorzaak en gevolg verbinden, weet Sir Syed niet. Dit is de reden waarom hij zo gemakkelijk is gezwicht voor de denkwijze dat er gevolgen kunnen zijn zonder lichamelijke of geestelijke oorzaken, welke door de natuur zijn bepaald.

Deze wereld is, zoals we weten, vol met verordeningen. Vele dingen hebben hun bepaalde eigenschappen. Vuur, water, lucht, aarde, granen, planten, dieren, metalen, die we dagelijks gebruiken, zijn voor hun gebruik alle afhankelijk van deze bepaalde eigenschappen. Om gebruik van deze eigenschappen te kunnen maken moeten we de door God daartoe vastgestelde middelen gebruiken. Het trachten dit niet te doen is dwaasheid. Hun eigenschappen zijn een onderdeel van de natuurlijke orde. Dit geldt ook voor de lichamelijke en geestelijke middelen die ervoor zijn vastgesteld. Het ontkennen van de bruikbaarheid van de middelen staat gelijk aan het ontkennen van de wijsheid die in de gehele natuur aanwezig is. Wat Sir Syed tracht te zeggen komt er op neer dat hij de overtuiging is toegedaan dat er overal middelen en doeleinden zijn, maar dat alleen gebed géén middel is en tot geen enkel doel kan leiden.

In het essay van Sir Syed neemt de ontkenning dat gebed enig nut heeft voor het bereiken van een doel een buitengewone vorm aan. Sir Syed ontzegt vuur niet zijn bepaalde eigenschappen. Hij ontkent niet dat, vuur of geen vuur, een persoon waarvan verordend is dat hij moet branden, ook zal branden. Is gebed niet even doeltreffend als vuur in zijn door God gegeven hoedanigheden? Wijst gebed ons niet de weg als het rondom ons donker is? Maakt het de hand die tegen ons wordt opgeheven om ons te beledigen of aan te vallen niet machteloos? Als Moslim zou hij dit niet moeten ontkennen. Het lijkt niet juist om de wet van verordeningen toe te passen op gebed en niet op dingen zoals vuur enz. Is de wet van verordening niet gelijkelijk

op beide gevallen van toepassing? Sir Syeds geloof in verordeningen verhindert hem niet om ergens anders wel in middelen te geloven en deze te gebruiken om een zeker doel te bereiken. In feite is zijn geloof in het gebruik van middelen om een doel te bereiken zó opvallend dat het hem berucht heeft gemaakt. Waarom gebed uitsluiten? Als er een natuurwet is, maakt gebed daarvan deel uit. Waarom gebed uitsluiten en niet alle andere zaken? Een vlieg heeft zekere eigenschappen en kan verschillende dingen doen, maar kan gebed dat niet? De waarheid is dat de heer Syed er niets van weet. Hij bezit geen ervaring met wat gebed kan bewerkstelligen. En hij kent ook niemand die er iets van weet.

Laten we ons daarom tot het onderwerp gebed wenden en zien wat aanvaarding van gebed werkelijk betekent. Aanvaarding van gebed - laat ons duidelijk zijn - is een onderdeel van het gehele onderwerp gebed. Laten we daarom eerst begrijpen wat gebed is. Tenzij we dit doen, zullen we nooit begrijpen wat aanvaarding van gebed is. Slechts verwarring en fouten zullen ontstaan en zullen ons begrip ervan in de weg staan. Dit schijnt te zijn gebeurd in het geval van Sir Syed.

Wat is gebed? Gebed is een verhouding tussen God en een goddelijke persoon die wordt beantwoord. De Barmhartigheid van God - Zijn Weldadigheid - trekt de persoon eerst tot God. De persoon antwoordt met dankbaarheid en oprechtheid en God komt dichterbij hem. In gebed verworft deze verhouding een speciale hoedanigheid en dit geeft aanleiding tot zijn speciale gevolgen. Veronderstel dat iemand in de een of andere moeilijkheid verwickeld raakt. Hij wendt zich tot God in de volle overtuiging, hoop, liefde, loyaliteit, moed en in alle vertrouwen en verkrijgt zo een ongebruikelijke kennis van zaken. Verdwenen zijn zijn onverschilligheid en vergeetachtigheid. Hij dringt door de sluiers van traagheid heen en gaat voort in gebieden van onbaatzuchtigheid en vindt zichzelf uiteindelijk dicht bij God, en niemand en niets anders is zo dicht bij Hem. Zijn ziel buigt zich neer aan Gods voeten. De aantrekkingskracht die hem geschonken is brengt beantwoording teweeg in het Goddelijke. Hij trekt goddelijke genade tot zich. De Almachtige God besteedt aandacht aan het doel van zijn gebeden. Het gebed begint zijn uitwerking te krijgen.

Het eerste gevolg is dat de juiste middelen in werking worden gesteld om het doel te bereiken. Heeft men om regen gevraagd, dan zal de aanvaarding van het gebed de natuurlijke middelen tot regen aanzetten. Gebed zet middelen in beweging. Vroeg men om honger, dan aktiveert God omstandigheden die honger veroorzaken. Degenen die ook maar enig begrip hebben van geestelijke ervaring en prestaties, weten, en weten uit herhaalde ervaring, dat een volmaakt gelovige scheppende krachten gaat krijgen door gebed. Met Gods toestemming begint zijn gebed zaken in beweging te zetten zowel in de materiële als in de geestelijke wereld. De natuurelementen lucht, vuur, aarde, water, de hemelse sferen, de harten van mensen, bewegen alle in de gewenste richting. In Gods heilige boeken is geen gebrek aan voorbeelden van dergelijke gebeurtenissen, van dergelijke evenementen. Wat wonderen worden genoemd, zijn dikwijls slechts voorbeelden van de aanvaarding van gebed. Dit geldt ook voor vele duizenden wonderen die zijn verricht door profeten en heiligen, waarvan men vanaf het begin der tijden tot heden toe getuige is geweest. Voorbeelden van de aanvaarding van gebed. Voorbeelden van hoe door gebeden de krachten van de Machtigste God worden tentoongespreid.

En wat gebeurde er in de wildernis van Arabië? Was het geen wonder der wonderen. Een volk van verscheidene honderdduizenden, dat geestelijk dood was, herleefde in een tijdsbestek van een paar dagen. Degenen die generaties lang verdorven waren geweest, verwierpen een goddelijk karakter. De blinden werden ziende, de stommen begonnen de goddelijke waarheden voor de gehele wereld te verkondigen. Er vond een omwenteling plaats zoals men nog nooit had gehoord of gezien. Wat was het? Weet u het? Het waren de gebeden van één enkele man die zijn "zelf" op het tweede plan had gesteld terwille van God. Gebeden die hij vaak in het midden van de nacht had opgezonden. Gebeden die een opschudding veroorzaakten en die veranderingen teweegbrachten welke niemand in verband zou hebben kunnen brengen met deze ongeletterde eenzame persoon. Iedereen hield deze veranderingen voor onmogelijk.

O God, zegen zijn ziel en doe vrede op hem neerdalen. Zegen hem en degenen die hem

volgen in dezelfde mate als zijn betrokkenheid met, zijn bezorgdheid voor en zijn vrees voor de toekomst van deze - zijn - gemeenschap was. En laat uw zegeningen en uw overvloed op hem nederdalen tot aan het einde der dagen.

En mijn eigen ervaring is hier ook van toepassing. Want ik heb gebeden sneller zien werken dan vuur of water. In feite is van alle middelen die de natuur heeft verschaft, gebed het krachtigste en meest doeltreffende. Er bestaat niets zoals gebed.

Als men beweert dat gebeden niet verhoord worden en zonder resultaat blijven, dan is mijn antwoord dat dat ook het geval is met medicijnen. Hebben medicijnen de toegang tot de dood afgesloten? Is het onmogelijk dat medicijnen falen? En is er toch iemand die wil ontkennen dat medicijnen hun krachten en eigenschappen bezitten? Alles heeft weliswaar zijn eigen wetten en maat, maar dat heeft de wetenschap niet waardeloos of onbelangrijk gemaakt en het heeft evenmin de middelen en methodes onbetrouwbaar gemaakt. Denk eens wat meer na, en u zult bemerken dat fysieke middelen enerzijds en geestelijke middelen anderzijds, beide op gelijke wijze onder de wet van natuurlijke maten en verordeningen vallen. Als iemand ziek is, terwijl het voor hem is bepaald dat hij beter wordt, komen omstandigheden die tot een goede gezondheid leiden ten volle beschikbaar. Deze omvatten ook de bereidheid van het zieke lichaam zelf om te genezen. Indien deze bereidheid aanwezig is, dan bewerkstelligt het medicijn wonderen en gaat als het ware recht op het doel af. Zo is het ook met gebed gesteld. Want gebed betekent ook dat voorwaarden die tot aanvaarding van gebed leiden zich samenbundelen als God de aanvaarding ervan wenst. De lichamelijke en geestelijke werelden zijn beiden onderhevig aan de wet van oorzaak en gevolg. De fout die Sir Syed maakt is dat hij de natuurlijke wet van oorzaken erkent, doch de geestelijke orde ontkent.

Tot besluit wil ik zeggen dat indien Sir Syed zijn foutieve standpunt niet intrekt en doorgaat met vragen wat het nut van gebed is, ik dan de mij door God gegeven plicht heb al deze fouten te corrigeren. Ik beloof dat ik de heer Syed van tevoren op de hoogte zal stellen van de aanvaarding van enkele van mijn gebeden. Niet dat ik hem er slechts van op de hoogte zal stellen, ik zal de mededeling ook publiceren. Sir Syed zal ook een belofte moeten doen: namelijk dat als hij het bewijs van de aanvaarding van mijn gebeden heeft, hij zijn verkeerde zienswijze moet verlaten. Sir Syed schijnt te denken dat de Heilige Qur'an heeft beloofd dat alle gebeden worden aanvaard, terwijl dit toch niet voor alle het geval is. Hier maakt hij jammer genoeg een vergissing. Hij steunt op het vers:

ادعوني استجب لكم (٤٠ : ٦١)

"Bidt tot Mij en Ik zal uw gebed verhoren" (40:61).

Dit vers is van geen nut ten aanzien van het standpunt dat hij inneemt. Het vers bevat inderdaad een verordening dat men moet bidden. Maar de gebeden die hier worden verordend zijn geen gewone gebeden. Het zijn geboden tot aanbidding, het is aanbidding, verheerlijking, die verplicht is gesteld. Het gebod: "Bidt tot Mij" wijst in de richting van een gebod. Bidden is niet altijd verplicht. Om deze reden heeft God hen op sommige plaatsen geprezen die hun tegenspoed aanvaardden en geduldig blijven. Zij zijn gelukkig en tevreden en zeggen alleen "wij leven voor Allah". Dat het gebod dat in het vers is vervat het gebod tot aanbidding is, wordt verder bewezen door het feit dat het gebod om te bidden "bidt tot Mij" wordt gevolgd door een verwijzing naar aanbidding en dat het in gebreke blijven hiervan terecht strafbaar is met hellevuur. ("Maar zij die te hoogmoedig zijn om Mij te aanbidden, zullen veracht de hel binnengaan" 40:61). Een dergelijke dreiging is niet verbonden aan het gewone bidden. In enkele gevallen zijn profeten berispt voor het bidden. Het bewijs hiervoor wordt gevormd door het

volgende Qur'anvers:

انی اعطک ان تكون من الجهلین (۱۱ : ۴۷)

"Ik geef u de raad om niet tot de onwetenden te behoren" (11:47).

Indien elk gebed als aanbidding zou moeten worden aangemerkt, waarom zou God dan de raad geven om te bidden? Waarom werd tegen Noach gezegd: "Daarom vraag Mij niet" (11:47)? Het is ook zo dat heiligen en profeten van mening zijn dat het bidden tot God van geen respekt jegens Hem getuigt. In zulke gevallen gaan de rechtvaardigen bij hun eigen geweten te rade. Ze handelen volgens de stem van hun geweten. In moeilijke tijden bidden ze als hun geweten het hun toestaat. Als hun geweten hun aanraadt ten aanzien van de moeilijkheid geduld te betrachten, wachten ze geduldig zonder enige gedachte aan bidden te koesteren.

En deze gewone gebeden zijn alle onderworpen aan de wil van de Almachtige God. Het is geheel aan Hem gebeden te verhooren of te verwerpen. Als u hiervoor een bewijs wilt hebben vindt u dit in het vers:

هل اياه تدعون فيكشف ما تدعون اليه ان شاء (۶ : ۴۲)

"Neen, Hem alleen zult gij aanroepen. Dan zal Hij datgene verwijderen waarvoor gij Hem aanroept als Hij dat wil" (6:42). (Let op de woorden "als Hij dat wil". Er is geen garantie dat het gebed wordt verhoord.)

Als we als argument aannemen dat de woorden "Bid tot Mij" (40:61) betekenen "Smeek Mij", dan moeten we zeggen dat het bidden dat hier is verordend, geen gewoon bidden is, maar bidden met alle voorwaarden die nodig zijn voor aanvaarding. Hieraan kunnen we niet ontsnappen. Maar het voldoen aan al deze voorwaarden ligt niet in het vermogen van de mens.

Niet, tenzij Gods Genade te hulp komt. Vergeet niet dat nederigheid niet de enige voorwaarde is waaraan moet worden voldaan. Er zijn andere voorwaarden: godsvrucht, zuiverheid, waarheidsliefde, overtuiging, liefde, concentratie, enz. Tenslotte komt de allerbelangrijkste voorwaarde, namelijk dat het doel waarvoor wordt gebeden - voor zichzelf, of voor iemand anders - in Gods wijsheid en kennis goed is. Want het komt vaak voor dat een gebed aan alle voorwaarden voldoet behalve aan deze allerbelangrijkste voorwaarde. Het doel waarvoor dan gebeden wordt is niet goed volgens Gods wijsheid. De gevolgen zijn naar Zijn inzicht niet goed. Als een geliefd kind huilt en zijn moeder smeekt om met brandende kool of met een slang te mogen spelen, of als het kind de moeder vraagt een dodelijk vergif te mogen innemen, zal de moeder het hem dan geven? Neen, neen, hoe aantrekkelijk dit ook voor het kind mag zijn. En veronderstel dan dat de moeder toegeeft en het kind dit overleeft, maar een blijvend lichamelijk letsel of onvermogen overhoudt, dan zal het later, als het is opgegroeid, zijn moeder haar domheid nooit vergeven.

Er zijn nog meer voorwaarden waaraan moet worden voldaan alvorens een gebed een gebed wordt in de juiste betekenis van het woord. Het moet een zekere geestelijke hoedanigheid krijgen.

De persoon die bidt en degene voor wie wordt gebeden, moeten beiden zekere persoonlijke verdiensten hebben welke hen beiden waardig maken dat het gebed wordt aanvaard. Slechts dan kunnen we hopen op aanvaarding van gebed. Boven alles staat Gods wil. Tenzij Gods Wil vóór aanvaarding is, zullen de omstandigheden die nodig zijn voor de aanvaarding zich niet samenbundelen. Het kan ook zijn dat degenen die bidden besluiteloos zijn en te kort schieten in de wil om te bidden, enz.

Sir Syed is het er mee eens dat de beloningen in het leven hierna; gunsten, vreugde, genot, genoegens - die in het algemeen als de betekenis van zaligheid worden gezien - het resultaat zijn van geloof en gebeden die worden gesteund door geloof. Als dit zo is, dan zal Sir Syed gaarne

de volgende stap nemen en toegeven dat de gebeden van een ware gelovige hun doel bereiken: bescherming tegen gevaren en bevrediging van wensen.

Indien gebeden geen uitwerking hebben in dit leven, hoe kunnen ze dan enige uitwerking hebben op de Dag des Oordeels? Er is genoeg reden tot nadenken op dit punt. Indien gebed als instrument werkelijk nutteloos is, en als middel om hier in dit leven een doel te bereiken, indien het geen gevaar of rampen in dit leven kan afwenden, dan is er geen reden om te geloven dat het wel effectief kan zijn op de Dag des Oordeels. Het is duidelijk dat indien gebeden ons steeds voor rampen behoeden, hun uitwerking goed en zichtbaar zou moeten zijn in dit aardse leven, zodat ons geloof hierdoor mag toenemen en onze hoop voor de toekomst mag groeien en onze gebeden voor redding in het leven hierna een nieuwe zijde, een nieuwe dimensie mogen krijgen. Indien, zoals Sir Syed zegt, gebed geen waarde heeft en nutteloos is in dit leven en indien dat waar het werkelijk op aankomt alleen maar voorbeschikking is, dan is en blijft gebed nutteloos en ook vergeefs in het leven hierna. Om dan op gebed te vertrouwen voor het verkrijgen van zaligheid in het hiernamaals zal dan evenzeer nutteloos zijn.

Wij kunnen hier deze verhandeling besluiten. Lezers die zich eerlijk en juist opstellen zullen uit wat ik heb gezegd begrijpen dat de heer Syed in zijn behandeling van dit onderwerp zeer onjuist is geweest. Als hij echter in zijn zienswijze blijft volharden, heb ik - zoals boven vermeld - een andere methode voorgesteld om de kwestie met hem te regelen. Als hij werkelijk de waarheid zoekt, zal hij deze aannemen.

HET INTERPRETEREN VAN DE HEILIGE QUR'AN

Een bespreking van maatstaven

Het tweede boek van Sir Syed: "Tahrir fi Usul al Tafsir" (Verhandeling over de Maatstaven van Exegese) is volledig tegengesteld aan zijn boek "Gebed en zijn Aanvaarding". Zij schijnen zó verschillend te zijn geschreven alsof dit is gebeurd in een staat van bedwelming. In de verhandeling over gebed baseert Syed Sahib zich voornamelijk op Taqdir (voorbeschikking door het Goddelijke Wezen) en geeft niet toe dat desalniettemin middelen om doeleinden te bereiken hun nut en functie hebben. Zijn verwerping van de aanvaarding van gebed is gebaseerd op deze verwerping van middelen. Gebed is een middel om een doel te bereiken. Van zijn doeltreffendheid wordt getuigd door meer dan honderdduizend profeten en miljoenen heiligen. De grote heilige, leraar en gids, Syed Abdul Qadir Jilani (de zegeningen van god zijn met hem) heeft op grond van zijn ervaringen in zijn boek "Futuh al Ghaib" geschreven over de kwaliteit van de geestelijke invloed van de volmaakte mens en over de wijze waarop zijn gebeden worden verhoord. Het is zeker nuttig ter verheffing van de lezers hier een gedeelte uit dit boek weer te geven. De hoofdzaak van het argument is dat op ieder gebied het getuigenis van deskundigen betrouwbaarder is dan het getuigenis van anderen. Op deze gronden heeft iemand meer recht om over het onderwerp van de aanvaarding van gebed te spreken als hij een verhouding van liefde en trouw met de Almachtige God tot stand heeft gebracht. Syed Ahmad Khan is niet bevoegd over dit heilige onderwerp te spreken. Als men naar hem gaat voor enige wijsheid over dit onderwerp is het alsof men naar een veearts gaat voor advies betreffende een menselijke kwaal. Sir Syed is een expert op het gebied van problemen tussen wereldse regingen en hun onderdanen. Maar als het onderwerp de betrekking tussen God en de mens betreft, is het beter naar godvruchtige personen te gaan. De passage uit het boek van de heilige Syed Abdul Qadir Jilani is als volgt:

فاجعل انت جملتك واجزاءك اصناماً مع سائر الخلق ولا
تقطع شيئاً من ذلك ولا تتبعه جملة فتكون كبريتاً احمر فلا

تَكَادُ تَرَى فَحِينَئِذٍ تَكُونُ وَارِثَ كُلِّ نَبِيٍّ وَرَسُولٍ وَبِكَ تَخْتَمُ الْوَلَايَةُ
وَتُنْكَشَفُ الْكُرُوبُ وَبِكَ تَسْقَى الْغِيُوثُ وَبِكَ تُنْبِتُ الزَّرْعُ وَبِكَ
تُدْفَعُ الْبَلَايَا وَالْمَحَنُ عَنِ الْخَاصِّ وَالْعَامِّ وَاهْلُ الشُّغُورِ وَتَقْلِبُكَ
يَدُ الْقُدْرَةِ وَيَدْعُوكَ لِسَانُ الْأَزَلِّ وَتَنْزِلُ مَنَازِلَ مَنْ سَلَفَ مِنْ أَوَّلَى
الْعِلْمِ وَيَرُدُّ عَلَيْكَ التَّكْوِينُ وَخَرَقَ الْعَادَاتِ وَتَوَمَّنْ عَلَى الْأَسْرَارِ
وَالْعُلُومِ الدُّنْيَا وَغَرَائِبِهَا -

"Streeft u er naar een begunstigde van God te worden? Neem dan als zeker aan dat uw handen, uw voeten, uw tong, uw oog, uw gehele lichaam en wezen en al zijn delen als afgoden, beletselen zijn, die u in de weg staan. Andere zaken staan u ook in de weg: uw kinderen, uw vrouw, al hetgeen u in de wereld liefheeft, goederen, wereldse eer, naam en roem, vrees voor de wereld en het vertrouwen op wereldse kontakten en wereldse middelen, uw vrienden Zaid of Bakr op wie u rekt. Uw vijanden Khalid of Walid, die u vreest, zijn evenzeer afgoden die u in de weg staan. Besteed geen aandacht aan deze afgoden. Acht geen van hen te belangrijk. Wordt niet door hen geobsedeerd. Geef hun slechts de plaats die voor hen is bepaald en die wordt toegelicht in de wetten van Sarî'ah en in het voorbeeld van oprechte mensen. Volg slechts hen. Als u dit doet zult u zijn als de spreekwoordelijke rode zwavel (die lagere in hogere deeltjes kan veranderen). Uw rang zal een hoge rang zijn. Zo hoog dat u niet gemakkelijk zult worden gezien, d.i. verstaan, door anderen. God zal u het karakter van profeten en goddelijke boodschappers doen erven. Niet meer bestaande kennis en wijsheid en zegeningen, de erfenis van de profeten, zal weer de uwe worden. U zult het niveau van heiligheid bereiken. Een andere heilige zal in de toekomst niet boven u uitstijgen. Uw gebeden, uw vastberadenheid, uw gezegende aanraking zal er toe dienen de smart en de droefheid van de mensen weg te nemen. Zij die door droogte zijn getroffen zullen door uw gebeden regen krijgen. Verschroei velden zullen groen worden. De bezorgdheid en de ongerustheid van allen, zelfs de crises van koningen, zullen zich door uw gebeden oplossen. De Hand van Goddelijke Macht zal altijd bij u zijn. Als deze beweegt, zult u bewegen. De Eeuwige Stem - de Stem van God - zal u leiden. Wat u ook zegt, zal worden gezegd door God. En dit zal gezegd worden. U zult temidden van de rechtschapenen zitten, temidden van mensen die zijn begiftigd met goddelijke kennis en die vóór u zijn heengegaan. U zult de hand hebben in de kosmische orde. Uw gebeden en uw wensen zullen kosmische veranderingen teweegbrengen. Dan zal als u verkiest te vernietigen wat bestaat of te scheppen wat niet bestaat, het zijn zoals u verkiest. Door uw handen zullen wonderen plaatsvinden. U zult geestelijke kennis en goddelijke geheimen worden verleend, en dit alles als een gave van God. U zult deze beloningen, deze gaven, ten volle verdienen. U zult er een beheerder over zijn".

Wat was het belangrijkste middel dat de profeten hebben gehanteerd tegen de overmacht die zij het hoofd moesten bieden, anders dan gebed? Toch wordt dit door Sir Syed verworpen.

Maar in zijn tweede boek "Kriteria voor Tafsir" schijnt hij het principe van taqdir (voorbeschikking van gebeurtenissen en eigenschappen van dingen door God) te verlaten. Want hij schijnt de dingen in de wereld een op zichzelf staande status te verlenen. Dingen zijn dingen die hun eigen recht hebben, buiten de soevereiniteit van God staan en niet langer onderhevig zijn aan veranderingen naar Zijn keuze. De God van Syed is een beperkte God. Zijn macht om in te grijpen, om tussenbeide te komen, kan in het verleden wel hebben bestaan, maar bestaat thans niet meer. De eigenschappen van de dingen zoals wij ze nu kennen, zijn niet door God bepaald. Zij hebben hun eigen eigenschappen en zijn niet langer onderhevig aan enige wisseling, transformatie of transmutatie. Waarom? Omdat "taqdir" een "Muqaddir", d.i. een Wezen, Dat het vrij staat te beschikken, in zich sluit. Maar als de eigenschappen van dingen

onafhankelijk van God zijn geworden, kan er van worden gezegd dat ze niet langer door Hem worden bepaald, en niet langer onder Zijn toezicht staan, d.w.z. dat als de eigenschappen onder Zijn controle zouden blijven, zij ook onderhevig zouden blijven aan verandering en transformatie.

In zijn tweede boek wordt - in het kort - de Ware en Uiteindelijke Nemer van Beslissingen ontheven van Zijn soevereiniteit over dingen, aangezien deze dingen niet langer onderhevig zijn aan de Wil van de Goddelijke Meester. Het is als met de erfpachters onder de Brits-Indische wet (Sektie 5). Over hen bezit de landheer eveneens geen rechten en controle. En zoals bij deze erfpachters het geval is, zijn de dingen van de wereld, zoals vuur, enz. meester binnen hun eigen grenzen. In feite zelfs veel meer, omdat in de Brits-Indische wet erfpachters op althans één voorwaarde uit hun positie konden worden gezet. Deze voorwaarde is dat indien een pachter in gebreke blijft een gedeelte van de waarde van de opbrengst gedurende één jaar te betalen, hoe klein of onbetekenend deze ook mag zijn, hij uit zijn positie kan worden ontheven. Volgens de zienswijze van Sir Syed zijn de rechten van de landheer voor altijd beëindigd. En dit is wreed, zeer wreed.

Sir Syed heeft zijn tegenstander in het debat uitgenodigd de ware criteria van Tafsir op te noemen; d.w.z. principes waarop de interpretatie van de Heilige Qur'an zou moeten worden gebaseerd. Ik denk dat ook ik hem deze dienst vrijwillig zou moeten bewijzen. Om aan een verdraalde reiziger de weg te wijzen zoals mijn plicht het vereist, meer dan dit voor iemand anders geldt.

Hier zijn dan volgens mij de criteria van Tafsir: het eerste criterium van ware tafsir is de Qur'an zelf. De Qur'an geeft aanwijzingen van de betekenis van een bepaald vers in andere verzen. Het is nuttig zich te herinneren, en wel met zorg, dat de Heilige Qur'an niet zoals andere boeken is. Ten bewijze van elk van zijn verklaringen - ter onthulling van zijn ware betekenissen - is hij niet afhankelijk van andere boeken, maar van zichzelf. U kunt de betekenis van een gedeelte van de Qur'an niet vervormen zonder het geheel te vervormen. De Qur'an is zoals een volmaakt, goed gevormd gebouw, waarvan iedere steen zich op zijn plaats bevindt.

Indien u een steen aantast, tast u het gehele gebouw aan. Er is geen verklaring in het boek die niet in tien tot twintig andere teksten, die op zichzelf staan, worden gesteund. Als er een tekst met een bepaalde betekenis is, moeten wij zien of er in de Qur'an teksten zijn die deze schijnbare betekenis ondersteunen. Als er geen ondersteunende teksten zijn, doch integendeel, teksten met een betekenis die tegengesteld is aan de betekenis die wij aan de gegeven tekst hebben gegeven, dan weten wij dat de betekenis die wij aan deze tekst hebben gegeven, verkeerd, volkomen verkeerd is. Het is onmogelijk dat een gedeelte van de Heilige Qur'an een ander gedeelte tegensprekt. De ware betekenis van een bepaalde tekst wordt dus gemakkelijk vastgesteld. Het is de betekenis die door andere teksten wordt gesteund.

Het tweede criterium moet worden gevonden in de uitleggingen die kunnen worden toegeschreven aan, of kunnen worden teruggebracht tot de Heilige Profeet (de vrede en de zegeningen van God zijn met hem). Wie bezit enige twijfel ten aanzien van het feit dat de persoon die de Qur'an het best van allen begrijpt, onze geliefde en meest geëerde Profeet (op wie de vrede en de zegeningen van God zijn) is. Als bewezen is dat een betekenis een betekenis is die is aanvaard door de Heilige Profeet (vrede zij met hem), dan moet iedere Moslim deze betekenis zonder enige aarzeling en het geringste bezwaar accepteren. Als hij dit niet doet heeft hij een gebrek aan geloof en een overdreven liefde voor wereldse wijsheid.

Het derde criterium is: wat zeggen de metgezellen van de Heilige Profeet (vrede zij met hem) ten aanzien van dit punt? De metgezellen ontvingen geestelijk licht direkt van de Heilige Profeet en waren de eersten die de geestelijke inzichten die de Heilige Profeet (vrede zij met hem) verkondigde deelachtig werden. Zij genoten ook de speciale Genade van God. Gods hulp was steeds met hen ter ondersteuning van hun begrip van het Heilige Boek. Niet alleen lazen en spraken zij, zij leefden overeenkomstig ieder deel van het Boek.

Het vierde criterium wordt geleverd door het eigen, reine geweten van de lezer. Iedere tekst die moet worden geïnterpreteerd moet worden onderzocht, en wel zeer ijverig, door ie-

mands geweten. Er bestaat een unieke band tussen de Qur'an en een heldere, zuivere geest. God zegt:

لَا يَسْمُؤُا اِلَّا الْمَطْهُرُونَ (٥٦ : ٨٠)

“(Een beschermd Boek,) dat niemand zal aanraken, behalve zij die zich louteren” (56:80).

De waarheden van de Heilige Qur'an onthullen zich alleen aan hen die deze met een schoon, zuiver hart benaderen. Er bestaat een relatie, een soort van resonantie tussen een zuiver hart en de schoonheden van de Qur'an. Deze beginnen zich te openen. Als zij zich openen worden zij aanstonds herkend door lezers met een zuiver hart. Zij kunnen de juiste betekenis aanvoelen en deze begrijpen. Hun geweten verklaart: "Dit is de ware betekenis". Het licht van het geweten is daarom een zeer geldige maatstaf - een middel tot onderscheid - voor het omvatten van de waarheden van de Qur'an. Niemand moet beginnen te beweren dat hij de Qur'an kent, tenzij hij het smalle en rechte pad heeft betreden dat de profeten van voorheen ook hebben betreden. Niet tenzij hijzelf de geestelijke ervaring heeft gehad die het geloof verleent. Dit te doen zou de weg van trots of arrogantie zijn. Het zou een betekenis voortbrengen die door hemzelf is bedacht. Het zou "tafsir-bir-rai" (interpretatie die op een persoonlijke mening is gebaseerd) zijn. Toen hij dit verbood zei de Heilige Profeet (vrede zij met hem):

من فسر القرآن برايه فاصاب فقد اخطأ

"Al wie de Qur'an alleen volgens zijn eigen opvatting interpreteert, ofschoon hij hiermede zelf tevreden is, brengt toch een kwade interpretatie voort".

Het vijfde criterium is het volgende: De taal van het Heilige Boek, het Arabisch dat bij de Arabieren in gebruik was. Het is echter een criterium dat wij niet zo dikwijls behoeven te gebruiken, want de Heilige Qur'an bezit zo veel ingebouwde hulpmiddelen voor het begrijpen van zijn betekenis, dat een onderzoek op taalkundig gebied niet noodzakelijk behoeft te zijn. Toch zal een dergelijk onderzoek bijdragen tot duidelijkheid van begrip. Soms zal een kennis van taalkundige gebruiken verborgen betekenissen van de Heilige Qur'an aan het licht brengen. Er kan een ontdekking van geheimen plaatsvinden.

Het zesde criterium wordt gevormd door de orde in de natuur, d.w.z. hetgeen gebeurt in de uiterlijke wereld. Er bestaan nauwe overeenkomsten tussen de natuurlijke en de geestelijke orde.

Het zevende criterium wordt gevormd door de geestelijke ervaringen - openbaringen van heiligen en visioenen - van de "Muhaddathin" (zij die Goddelijke mededelingen van een bepaalde soort ontvangen). In geen van zijn boeken heeft Syad Sahib toegegeven dat openbaring een van de criteria van Goddelijke waarheid is. En hij wenst dit ook niet te doen. Waarom? Omdat naar het schijnt Syed Sahib geen achtung heeft voor het verschijnsel openbaring; noch openbaring die door een profeet wordt ontvangen, noch openbaring die door een heilige wordt ontvangen. Openbaring - van iedere soort - is volgens hem een onderdeel van de natuurlijke aanleg van menselijke wezens. Het lijkt daarom gepast om iets over zijn zienswijze te vertellen.

Om te beginnen is het een fout - een gevaarlijke fout, die iemand van de waarheid kan wegleiden - te denken dat openbaring die van God komt moet worden gezien als een vaardigheid, een aanleg, die door de natuur aan de mens is gegeven. De natuur heeft de menselijke wezens begiftigd met verschillende soorten aanleg. Deze zijn alle van elkaar getuige en verkondigen hun gemeenschappelijke natuur. Sommige mensen tonen een bijzondere belangstelling voor wiskunde, de wetenschap van figuren en getallen. Anderen leggen een bijzondere belangstelling aan de dag voor de wetenschap der medicijnen, weer anderen voor logica en dialectiek. Maar het bezit van een belangstelling of een aanleg is niet voldoende om iemand bedreven te maken in hetgeen waarvoor hij een aanleg heeft, en deze potentiële aanleg blijft gesluiert tot deze door een leraar wordt onthuld. Mensen worden slechts wiskundigen, statisti-

ci, natuurkundigen of logici, nadat hun natuurlijke interesses en bekwaamheden zijn geoeffend en gescherpt door leraren in deze wetenschappen. Wat doet een verstandige leraar? Zodra hij iemand met een bepaalde belangstelling ontdekt, moedigt hij hem aan die belangstelling te activeren, er meer aandacht aan te besteden, enz. Heeft een dichter niet gezegd:

هر کسے را بہر کاری ساختند میل طبعش اندران انداختند

"Iedere mens is geboren met zijn eigen bijzondere aanleg, zijn neiging, die hem door de natuur is ingeplant?"

Het is onder de invloed van het onderwijs dat een natuurlijke aanleg, die als een zaadje is verborgen, ontspringt en zijn mogelijkheden begint te tonen. Fijnheden van een bijzondere soort vallen hem ten deel. Nieuwe gedachten die hem door God zijn ingegeven, kunnen zeer wel inspiratie of openbaring worden genoemd, want alle nieuwe en vruchtbare gedachten worden ons door God ingegeven. Heeft God niet gezegd:

فالمهما فجورها وتقونها (٩: ٩١)

"En Hij openbaarde haar wat slecht en wat goed voor haar is?" (91:9).

Kennis van slechte en goede dingen, die mensen intuïtief verkrijgen, komt in werkelijkheid van God. Dit is kennis door openbaring. Er zijn vanzelfsprekend goede en slechte mensen. Goede mensen denken meer aan goede dingen. Aldus ondervinden zij goede dingen. Slechte mensen denken meer aan slechte dingen. En zo ondervinden zij slechte dingen. Dit verschil zelf is, aan de basis, een verschil in natuurlijke aanleg. Deze natuurlijke aanleg resulteert in grote en nuttige geschriften en toespraken van eerstgenoemde en kwade en vuile van laatstgenoemde groep.

Dit is alles juist. Maar behoort openbaring die door profeten wordt ontvangen tot dezelfde categorie? Is dit ook een natuurlijke aanleg die door oefening en intuïtie wordt gescherpt, zoals dit bij andere natuurlijke bekwaamheden het geval is?

Als dit zo is, komen we in grote moeilijkheden terecht. Als de openbaring van profeten het gevolg is van een natuurlijke aanleg, hoe kunnen we dan een onderscheid maken tussen profeten en anderen van wie ook kan worden gezegd dat zij openbaring en inspiratie ontvangen? Misschien zegt Sir Syed dat er iets is als mondelinge openbaring en dat de openbaring van de Heilige Qur'an mondeling is, een openbaring in de woorden die worden gebruikt.

Maar ik geloof dat ik Sir Syeds methode van argumentatie begrijp. De mondelinge openbaring waarin hij gelooft, is niet de mondelinge openbaring waarin wij geloven. Gewoonlijk is alle inspiratie - het ontstaan van ideeën door intuïtie - mondeling, in woorden verpakt. Betekenissen ontstaan niet in abstracte vorm en ontdaan van woorden. Maar er zijn soorten van woorden. Zie het verschil tussen de Heilige Qur'an en de Hadith, de gezegden van de Heilige Profeet (op wie de vrede en de zegeningen van God zijn). Het verschil is uiterst belangrijk. Zó belangrijk zelfs dat wij hierdoor niet geloven dat beide uit dezelfde bron tot ons komen.

De Heilige Qur'an komt uit één bron, Hadith uit een andere. In de algemene, universele betekenis van openbaring of inspiratie - zoals boven is toegegeven - zijn zelfs de woorden van Hadith goddelijk, door God geïnspireerd. Een vers uit de Heilige Qur'an steunt ons standpunt:

وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحي يوحى (٥٣: ٤-٥)

"En hij spreekt niet uit verlangen, maar het is slechts een openbaring". (53:4-5).

Wij herinneren er aan dat inspiratie - van welke soort zij ook moge zijn - altijd van woorden vergezeld gaat. Een dichter die een regel tracht te vinden die op een andere regel rijmt, zal deze regel, als hij hem vindt, - door inspiratie, intuïtie, of wat dan ook - zien omkleed in woorden. Men mag dus zeker aannemen dat inspiratie van filosofen, mystici en dichters van God afkomstig is en in woorden komt en een mondelinge openbaring is in de ruimere betekenis. Oprechte en niet-oprechte personen zijn op gelijke wijze met talenten begiftigd. Begiftigd

overeenkomstig hun respectieve aanleg, hun respectieve goede of slechte natuur of belangstelling. Degene die de spoorweg uitvond was geïnspireerd. Degene die de elektrische stroom uitvond was eveneens geïnspireerd. De moeilijkheid die wij hebben aangesneden zal betrekking hebben op het denken van Sir Syed. Als hij zou zeggen dat profeten en geleerden, en gelovigen en ongelovigen gelijk zijn wat betreft de kwaliteit van hun ervaringen door inspiratie, dat het enige verschil tussen deze twee hieruit bestaat dat de inspiratie van profeten steeds juist is en de inspiratie van geleerden niet, dan zal Sir Syed toegeven dat inspiratie van profeten en anderen hetzelfde is. Alleen is de inspiratie van profeten vrij van dwaling. Aristoteles, Plato en andere filosofen waren ook geïnspireerd, maar hun inspiratie was niet vrij van dwaling. Maar dit zou louter een bewering zijn die niet is bewezen en niet door argumentatie wordt ondersteund. Zou hieruit niet volgen dat de grote hoeveelheid goede dingen, ware en mooie gezegden, adviezen, morele inzichten die vrij van dwaling zijn en in overeenstemming met de Qur'an, en die vervat zijn in de geschriften van de filosofen, alle goddelijk zijn, en gelijk zijn wat niveau en kwaliteit betreft aan de Heilige Qur'an - de mondelinge openbaring van God - en hetzelfde zijn als de Heilige Qur'an? De geschriften van filosofen die dwalingen bevatten kunnen dan worden afgedaan als zijnde beoordelingsfouten, waarvoor ook de profeten vatbaar zijn. Filosofen - zelfs ongelovige filosofen - zullen met profeten moeten worden gelijkgesteld. Een dergelijk gevaarlijk denken is in tegenstrijd met het ware Islamitische geloof. Het is mogelijk dat Sir Syed door het volgen van deze denkwijze zijn geloof kan verliezen en op zekere dag filosofen en geleerden als Newton een openbaring die hoger staat dan de openbaring van de Heilige Qur'an zal toebedelen.

Jammer! Indien Sir Syed zich slechts tot de Qur'an zelf zou hebben gewend voor de interpretatie van de Qur'an zou hij niet tot een dergelijke fatale gevolgtrekking zijn gekomen. De Heilige Qur'an beschrijft de aard van zijn openbaring steeds als regen die van boven neervalt, nooit als iets dat uit de aarde opgroeit. Indien Sir Syed ook iemand die ervaring bezat t.a.v. het onderwerp van goddelijke openbaring - wat zij is en hoe zij nederkomt - zou hebben geraadpleegd, zou hij zich hebben behoed voor deze vergissing. Maar door deze fout te begaan en te verspreiden heeft Sir Syed het geloof van een groot aantal Moslims ondermijnd en hen gemaakt tot agnostici of atheïsten. Hij heeft de goddelijke openbaring van haar voetstuk omlaag gehaald en haar op een lijn gesteld met een natuurlijke aanleg tot denken of een intuïtief denken, ten aanzien waarvan er geen verschil bestaat tussen een gelovige en een ongelovige.

Mag ik slechts om God te behagen, mijn getuigenis ten aanzien van dit onderwerp geven? Misschien betoont God Sir Syed genade en barmhartigheid!

Geachte Syed, ik zeg onder ede, in de naam van God, de Almachtige, dat goddelijke openbaring van boven op het hart van de mens nederdaalt, zoals een zonnestraal op een muur valt. Dit is mijn dagelijkse ervaring. Als het moment van goddelijke openbaring komt, is het eerste dat mij overkomt een soort van halve slaap. In deze toestand voel ik mij een veranderder mens. Ik ben bij zinnen, mijn begrip is normaal, alsmede mijn algemene bewustzijn. Maar dit is slechts oppervlakkig zo. Wat ik werkelijk voel is dat een ander wezen - een zeer machtig wezen - mij heeft overweldigd, mij heeft opgetild en met mij kan doen wat het wil. Ik ben nu volkomen onderworpen, zonder een eigen wil, en ieder deel van mijn wezen staat onder Zijn controle en wordt door Hem gehanteerd. Wat gewoonlijk van mij is, is nu van Hem. In deze toestand worden gedachten, onderwerpen en problemen waaraan ik toevalligerwijs denk, door God voor de ogen van mijn geest geprojecteerd. En deze wil God nu met Zijn eigen stem verlichten. Op de meest vreemde wijze bewegen mijn gedachten zich één voor één voor mij. Het kan zijn dat ik aan ene Zaid denk, die ziek is en van wie ik wens te weten of hij al dan niet zal herstellen van de ziekte waaraan hij lijdt. Ineens daalt een gedeelte van een goddelijk gesprek zoals een lichtstraal neder, die mijn gehele wezen schudt. Als dit voorbij is, is een andere gedachte of een ander onderwerp voor me en weer daalt een openbaring hierop neder. Het is alsof een boogschutter op doelen schiet die een voor een worden opgezet. Het gevoel op dat moment is dat de verzameling gedachten of onderwerpen voortkomt uit mijn natuurlijke aanleg, maar dat de woorden die hierop nederdalen van boven komen. Inderdaad, dichters

zitten te denken en worden dan geïnspireerd en schrijven hun vers. Maar deze twee soorten van inspiratie zijn zeer verschillend. Te denken dat zij gelijk zijn is niet juist. De inspiratie van de dichter is het gevolg van veel denken, van inspanning. Als zij komt is hij zichzelf en zijn omgeving volkomen bewust. Alles gebeurt binnen normale, alledaagse begrenzings van een dergelijke gebeurtenis. Maar als goddelijke inspiratie komt, brengt dit een overweldiging door God van het gehele wezen van de ontvanger van openbaring met zich mee; hij kan bij bewustheid zijn en zich heel wel realiseren waar hij is, maar hij bezit geen macht over hetgeen plaatsvindt. Het lijkt alsof zijn tong niet van hem is, maar in het bezit is van een andere grote macht die haar hanteert. De ervaring die ik beschrijf maakt heel duidelijk wat het verschil is tussen menselijke geaardheid en goddelijke openbaring.

Tenslotte bid ik dat deze ongelukkige naturalistische wijze van denken uit de harten van de Moslims zal worden weggewassen, zodat er geen spoor van zal achterblijven. De zegeningen van de Islam zullen niet volledig zichtbaar worden, tenzij de rook van naturalisme eerst wordt opgeruimd.

Dienaar van de natuurwet, welke pijnen, welke smart,
Heeft u ons allen gebracht?
Er zijn thans aan alle zijden gevaren,
En deze zijn alle het werk van uw hand!

Wie eenmaal
Uw slechte pad heeft gekozen;
Zal nooit weer
Naar het rechte pad terugkeren.

Maar als ik werkelijk nadenk
Over wat is gebeurd;
Dan is deze moeilijkheid
Door onszelf gewrocht.

Wij hebben het leren
En het onderwijzen van de Qur'an opgegeven.
Vanaf die dag
Hebben deze moeilijkheden zich voor ons opgestapeld.

Er is niets mis met de natuur,
Niet als zodanig;
Alleen, het geloof is verdwenen
Het licht van al ons begrip werd dof.

Zij hebben zich allen opeen gehoopt
Op een druppel water
En zich afgewend van de
Plaats waar de oceaan is.

Zij lachen om het Hiernamaals,
De Opstanding, de Verzameling;
En zeggen: deze zijn verre
Van het begrip van de mens!

En als het engelen zijn
Die u toevalligerwijze noemt;
Zij zijn tegen de menselijke rede,
Zeggen zij.

O Syed, gij zijt
De leider van deze groep rationalisten.
Pas op, pas op, uw voet
Bevindt zich niet op de juiste plaats.

Is het dit
Dat gij op uw levensavond hebt bereikt?
Gaat heen en hebt berouw.
Deze weg is niet de weg van vroomheid.

Mijn vrees bij het volgen van uw gedachten,
Is dat u eens
Zoudt kunnen verklaren
Dat de gedachte aan God ook vergeefs is.

Verlaat, mijn vriend, verlaat
Deze gedachten;
Want het zich mengen van de mens in de aangelegenheden van God
Is een vorm van dwaasheid.

U kunt denken en denken:
Welk nut zal het hebben?
Wacht een wijle, het is nu geen tijd
Een geschreeuw aan te heffen.

O mens, zoekt u kennis?
Zoekt deze van God.
De geheimen van God zijn niet zo gering,
Niet zo gemakkelijk te bereiken.

Dit criterium (van geestelijke openbaringen) is van het hoogste belang en van beslissende betekenis. Een ontvanger van openbaring - openbaring van de soort van Muhaddathiyah - is een ware weerspiegeling en imitatie van de Heilige Profeet (vrede zij met hem), diens meester en leermeester. Een Muhaddath vervult de rol van een profeet, behalve dan dat hij zelf geen verordeningen maakt. Hij heeft zeker de intentie van zijn meester - de leer van de Heilige Profeet (vrede zij met hem) - die aan hem is geopenbaard. Hij is ook deelachtig - en dit is een zegening en overvloed van God - aan de geestelijke zegeningen en de genade van de meester-profeet. Hij spreekt niet uit spekulatie, maar uit zicht en ervaring. Hij ziet en hoort. De manier van het zien en horen van God staat open voor deze Umma, de volgelingen van de Heilige Profeet (vrede zij met hem). Het is onmogelijk dat er geen ware en echte erfgenamen van een grote geestelijke meester zouden zijn. Wie kunnen zulke erfgenamen zijn? Niet de mensen die aan deze wereld toebehoren, mensen die van de schittering van deze wereld houden en die hier alleen voor roem leven. De belofte van God ten aanzien van dit punt is duidelijk. Geestelijke kennis - de erfenis van de profeten - wordt alleen geschonken aan de zuiveren van hart. Het denken van iets anders zou betekenen dat men heilige kennis zou minachten. Nee, nee, dat iemand die is verwickeld in de zorgen van deze wereld zichzelf de geestelijke erfgenamen van de Heilige Profeet (vrede zij met hem) zou achten, is onmogelijk. Eveneens is het niet mogelijk om ronduit de komst van ware erfgenamen te verwerpen. Ook niet het denken dat men zonder meer kan aannemen dat de geheimen van het profetschap dingen zijn die er thans niet meer zijn en die in het verleden zijn verdwenen, en die nu niet meer voor ons zijn. Het is onmogelijk ze nu te ervaren. We kunnen er zelfs geen zwakke voorbeelden van hebben. Maar als dit waar zou zijn, zou de Islam heden geen levende godsdienst zijn geweest. Hij zou, als alle andere godsdiensten, dood zijn geweest. Het gehele onderwerp van profetschap zou iets van het verleden zijn geweest, iets dan men zich alleen nog kan herinneren en dat men alleen nog kan geloven. Maar God heeft het niet zo bedoeld. Hij wist zeer wel dat het voortdurende bewijs van de werkelijkheid van de Islam en van het verschijnsel profetschap - voldoende om de ontkeners van openbaring te allen tijde te doen zwijgen -, niet kon verschijnen, behalve wanneer goddelijke openbaring in de vorm van "Muhaddathiya" voor altijd zou voortduren. Hij doet het zo zijn. Wie zijn dan de "Muhaddathin"? Het zijn de mensen die zijn begiftigd met goddelijke openbaring. Hun gedachten en zielen lijken zeer veel op de gedachten en de zielen van profeten. Hun ervaringen dienen als blijvende tekenen van wat profetschap is. Opdat dit belangrijke verschijnsel van het komen van openbaring nooit zonder bewijs zou zijn, en opdat het nooit louter een legende zou worden. Het is in het geheel niet waar dat de profeten van het verleden thans zijn heengegaan en geen geestelijke erfgenamen hebben achtergelaten die na hen zouden komen, dat het thans spreken over hen het spreken is over iets dat dood is en is heengegaan. De geestelijke erfgenamen van de profeten zijn om de honderd jaar blijven komen overeenkomstig de behoefte.

Deze nederige persoon is een dergelijke persoon van deze eeuw. God heeft mij een hervormer gemaakt om de fouten die in het denken en het geloof van de Moslims van deze tijd zijn geslopen duidelijk te maken en te corrigeren. Deze fouten zouden niet kunnen zijn gekorrigeerd behalve door de bijzondere genade van de Almachtige God. Onge-lovigen zouden op geen andere wijze tot het ware en levende geloof kunnen worden teruggebracht. Als de grootheid en de waarheid van de Islam opnieuw moest worden gevestigd door verse goddelijke tekenen, was dit de wijze waarop dit moest gebeuren. Dit alles gebeurt thans.

De schoonheden van de Heilige Qur'an komen aan het licht. De fijnheden en de diepere waarheden van het Woord van God komen te voorschijn. Tekenen van God - wonderen, enz. - verschijnen. De schoonheden en de zegeningen van de Islam en zijn verlichtende invloed worden opnieuw door God getoond. Als er mensen zijn met ogen om te zien, laat hen zien. Als er mensen zijn die vurig zoeken, laat hen komen en vragen. Als er mensen zijn die van God en de Heilige Profeet (vrede zij met hem) houden - in hoe geringe mate ook -, laat hen komen en de

Jama'at beproeven en onderzoeken en zich bij haar aansluiten, bij deze gemeenschap die door God Zelf is gesticht en goedgekeurd. Het denken dat "Wahy" - of goddelijke openbaring - waarmede heiligen in het verleden zijn begenadigd, niet meer bestaat, dat deze nu is beëindigd en de deur ertoe voor altijd is gesloten, is fataal.

Ook fataal is de gedachte dat thans geen tekenen kunnen worden getoond of dat gebeden niet kunnen worden gehoord. Een dergelijk denken is niet bevorderlijk voor een geestelijke vrede. Het is eerder bevorderlijk voor een geestelijke dood. De Genade van God is uit de hemel nedergedaald. Verwerp haar niet. Sta op en probeer en oordeel. Als u ontdekt dat hij die tot u spreekt iemand van gewone aard is, van gewoon begrip, gewone dingen zegt, aanvaardt hem dan niet. Maar als u in hem iets buitengewoons ontdekt, iets wonderlijks, iets van die schittering die u vindt in mensen die door de Hand van God zijn gesterkt en door Zijn Woord zijn verlicht, aanvaardt hem uitsluitend alleen dan. Weet zeker dat Gods voornaamste genade deze is: dat Hij de Islam niet wil zien gerangschikt als een van de dode geloven van deze wereld. In plaats daarvan wil Hij de Islam zien als een geloof dat tot zekerheid van overtuiging inspireert en ware goddelijke kennis geeft en steeds bereid is zijn ontkenners en belasteraars door middel van argumenten te ontmoeten. Denk hieraan: Als u iemand ontmoet die ontkent dat de Heilige Profeet (vrede zij met hem) "Wahy" - het goddelijke woord - ontving, en denkt dat "Wahy" een begoocheling is, hoe wilt u hem dan van de onjuistheid van dit geloof overtuigen? Hoe kunt u dit doen, tenzij u op een levend voorbeeld van iemand die een dergelijke openbaring ontvangt kunt wijzen? Zou het goed of slecht nieuws zijn om de mensen te vertellen dat de Islam is gekomen en enkele jaren een geestelijke levenskracht bezat om dan dood te gaan, terwijl zijn levensbronnen voor altijd opdroogden? Kan de ware godsdienst door zo iets leven?

Dit dan zijn de ware criteria van een ware exegese. Nu is het zo dat het commentaar van Sir Syed in vele of in de meeste van zijn gedeelten geen rekening houdt met deze criteria. Het ligt niet op onze weg hier op deze gedeelten te wijzen en ons commentaar te geven. Sir Syed spreekt zo veel over de Natuurwet, maar in zijn commentaar vergeet hij alles over deze wet. Zijn belangrijke punt, bijvoorbeeld, is dat "Wahy" (goddelijke openbaring) niets méér is dan een natuurlijke aanleg, een aangeboren mogelijkheid die sommige personen bezitten. Tussen de ontvangers van een dergelijke openbaring en God zijn geen bemiddelende krachten die "Malaika" (engelen) worden genoemd. Maar hoe tegengesteld aan de door God gemaakte Natuurwet is zo'n gedachte! Onze lichamen en onze fysieke mogelijkheden - dit is zeer duidelijk - zijn voor hun ontwikkelend afhankelijk van bemiddelende krachten die tot de hemelen behoren. Het onderhoud van ons lichaam en de uitoefening van al zijn functies zijn afhankelijk van de weldadige invloed van de zon, de maan en de sterren, die God alle dienovereenkomstig aan ons heeft onderworpen. Deze weldadigheid danken wij uiteindelijk inderdaad aan God, de Oorzaak van alle oorzaken. Maar zij bereikt ons door menig medium en niet rechtstreeks van God. Het licht in onze ogen hebben wij te danken aan God, inderdaad, God, de Uiteindelijke Oorzaak. Maar de zon is het middel dat dit licht aan onze ogen heeft. In de uiterlijke wereld is niets dat God rechtstreeks aan ons zendt door het als het ware uitstrekken van Zijn Overvloedige Hand. Alles wat we bezitten hebben we ontvangen door middel van vele media. Onze zintuigen zijn niet volmaakt en in staat om zonder hulp onafhankelijk te functioneren. Zij zijn niet zoals de veronderstelde aangeboren aanleg tot openbaring, zoals volgens de opvatting van Sir Syed het geval is. Zij hebben een prikkel van buitenaf - zoals de zon - nodig. Wat Syed zegt heeft daarom geen overeenkomst in de uiterlijke wereld.

Geheel afgezien van dergelijke moeilijkheden die het gezichtspunt van Sir Syed vertegenwoordigen, is er het getuigenis van persoonlijke ervaring, dat meer spreekt dan enig ander getuigenis en dat tegengesteld is aan de speculaties van Syed. Deze nederige persoon is - voor ongeveer 11 jaar nu - begiftigd met de gave van goddelijke openbaring. Ik weet - en weet zeer goed - dat "Wahy" (goddelijke openbaring) van boven nederdaalt. Daaraan bestaat geen twijfel. De grootste overeenkomst in de bekende feiten van deze wereld, wordt misschien geleverd door de elektrische stroom. De elektrische stroom onthult zelf iedere verandering die hij on-

dergaat. Mijn ervaring ten aanzien van openbaring - de ervaring van alle heiligen - is dat zij niet van binnenuit komt. Integendeel, als zij komt voel ik dat er buiten mij iets is - iets krachtigs, iets overweldigends - dat bezit van mij neemt en mij beheerst. Iets dat soms zó krachtig is dat ik mij volledig overheerst voel door zijn geestlijke hoedanigheid. Ik voel mij er onweerstaanbaar toe aangetrokken. Op een dergelijk moment hoor ik de stem van God duidelijk en helder. Nu en dan zie ik tevens de bemiddelende engelen. (Het is niet alleen zo dat engelen dan kunnen worden gezien, maar ook onthullen zij het feit dat zij tussenpersonen zijn die goddelijke openbaring overbrengen). Ik ervaar de invloed en de majesteit van een ware openbaring. De mededelingen die ik ontvang hebben dikwijls betrekking op ongeziene zaken of gebeurtenissen. De bron van de gehele ervaring ligt buiten mij. Deze is sterk en krachtig. Zij kan alleen maar goddelijk zijn, een bewijs voor het bestaan van God. Dit te ontkennen is het ontkennen van een duidelijke waarheid.

Het is slechts gepast dat Sir Syed het zo gelooft voordat de dood hem achterhaalt. Hij behoort geen minachting te tonen voor goddelijke openbaring.

Het is verbazingwekkend dat hij een scherp oog heeft voor de fysieke orde, maar weigert de parallellen tussen deze orde en de geestelijke orde te zien. Hij zou moeten kunnen zien dat het licht van de hemel komt, dat de Uiteindelijke Bron en Oorzaak van alle dingen onze fysieke lichamen, zintuigen en spieren beïnvloedt door middel van media die eveneens tot de hemelen behoren; dat deze weldadige invloeden en deze weldadige genade ons niet bereiken behalve door ketens van oorzaken. Als het aldus is, hoe is het dan mogelijk dat God in de geestelijke orde de geestelijke media volledig zou afschaffen en ons rechtstreeks, zonder hun tussenkomst, zou bereiken? Zijn er geen fysieke media in de fysieke orde? Natuurlijk zijn zij er. Er zijn in feite verschillende media. De universele orde beïnvloedt ons door ketens van oorzaken die ons uiteindelijk vanuit de Eerste Oorzaak bereiken. Wij hebben dit onderwerp besproken in onze boeken "Taudhih-i-Maram" (Bezwaren Verklaard) en "Aina-i-kamalat-i-Islam" (Spiegel der Voortreffelijkheden van de Islam). Deze kunnen worden geraadpleegd. In het bijzonder waar het engelen, en wel de Islamitische opvatting van engelen betreft, bevat het laatstgenoemde boek een volledig overzicht dat niet in enig ander boek zal worden aangetroffen.

Van Sir Syeds opvatting van God is het voldoende te vermelden dat volgens hem, God, de Uiteindelijke en Werkelijke Nemer van Beslissingen in alle dingen, geen soevereiniteit en geen macht bezit om in de zaken van Zijn schepselen tussenbeide te komen. Sir Syed denkt niet dat de God van Macht macht - een volmaakte macht - over alle dingen moet bezitten en dat macht geen macht is tenzij zij macht is om op alle momenten en in alle zaken van alle schepselen tussenbeide te komen. Gods macht is een onbeperkte macht. Hij is de Schepper van alle dingen. Het feit van de schepping houdt in dat Hij in overeenstemming met Zijn Oneindigheid in Zijn Handen een oneindige macht om in het leven van Zijn schepping in te grijpen moet hebben behouden, opdat op geen enkel moment zal kunnen worden gezegd dat Zijn macht als God voorbij is.

Als we toegeven dat de onbeperkte wijsheid van God Hem de macht geeft van een onbeperkte tussenkomst in de normale loop van de natuur, kan worden tegengeworpen dat we dan niet kunnen vertrouwen op wat wordt genoemd de eigenschappen van de dingen. Kunnen we denken dat God de macht heeft om water zijn eigenschappen te ontzeggen om in plaats daarvan de eigenschappen van lucht te stellen? Of dat Hij de macht heeft om lucht de eigenschappen van lucht te ontnemen, en deze te vervangen door de eigenschappen van vuur? Of dat Hij de macht heeft door het manipuleren met in Zijn kennis verborgen oorzaken de gebruikelijke aard van vuur te veranderen in de aard van water?

Of dat Hij de macht heeft om door een tussenkomst die plaats heeft in de diepere aardlagen, aarde in goud te veranderen? Of goud in aarde? Als we dit zouden denken, dan kan men tegenwerpen dat er geen natuurlijke orde zou zijn en dat er dan geen wetenschappen en geen kunsten zouden zijn. Het antwoord hierop is dat het aldus denken verkeerd is, geheel verkeerd. Er vinden reeds veranderingen en transformaties van duizend en een verschillende soort plaats, alle in de wijsheid van God en Zijn onbeperkte geheimen. Laten we de aarde nemen.

Veranderingen en transformaties blijven plaatsvinden en de aarde blijft steeds nieuwe eigenschappen verkrijgen, blijft steeds nieuwe stoffen voortbrengen: nu eens arsenicum, dan bezoarsteen, of goud en zilver en diamanten. Op gelijke wijze blijven gassen uit de aarde opstijgen en welke nieuwe dingen ontstaan niet in de ruimte? Sneeuw en hagelstenen en elektriciteit en soms donderslagen. En zoals is bewezen, regenen soms asdruppels uit de bovenste atmosfeer neer. Veranderingen en transformaties blijven plaatsvinden. Maar verliezen onze wetenschappen daardoor hun geldigheid en hun waarheid? Is er geen natuurorde meer? U zult zeggen dat de basis voor deze veranderingen en transformaties er reeds was, dat zij in de aard van de dingen lag besloten. Dit zeggen wij ook. De veranderingen en de transformaties waarover we spreken, hebben een basis in de gewone aard der dingen. Een waar geloof eist van ons dit te geloven. God is Een. Al Zijn schepselen, al de vele dingen in de wereld zijn uiteindelijk een. Dit is zo opdat de eenheid van al het geschapene de eenheid van zijn Schepper, van Wie alles voortkomt, zou weerspiegelen. Deze wet van verandering komt voort uit de Eenheid van God en uit Zijn onbeperkte macht. Er is slechts één uitzondering: De Zielen verkrijgen door hun verdiensten of fouten een blijvende plaats in het Hiernamaals. Zij veranderen niet. De belofte van God:

خالدین فیہا ابدًا (ع : ۵۸)

"Zij zullen er eeuwig vertoeven" (4:58), is op dit punt duidelijk. De natuur van de ziel is onveranderlijk. Dit is hoe God het heeft verordend. Maar niets anders in de gehele scheppingsorde ontsnapt aan deze wet der verandering. Verandering is de wet. Zij werkt overal, in alles, en wel zo dat de geleerden ons vertellen dat het menselijke lichaam iedere drie jaar een volledige verandering ondergaat. De deeltjes van het oude lichaam verdwijnen en nieuwe deeltjes komen in hun plaats. Water en vuur blijven veranderen; ten minste op twee manieren: 1) Sommige deeltjes verdwijnen, en 2) Nieuwe deeltjes komen in hun plaats. De delen of deeltjes die verdwijnen verkrijgen nieuwe eigenschappen, een nieuw bestaan in overeenkomst met hun mogelijkheden. Deze sterfelijke wereld is het toneel van een voortdurende verandering en dit is de eeuwige wet van God. Een inzicht in wat er gebeurt maakt heel duidelijk dat deze veranderingen en de dingen die veranderen uiteindelijk alle een zijn. De Bron van welke zij hun genade ontvangen is Een. Niemand kan kennis verkrijgen van deze veranderingen, van deze transformaties. De Alwijze God heeft de geheimen - de subtiële betekenissen - van Zijn schepping niet met iemand anders gedeeld.

Zult u vragen "Veranderen de hemelse sferen ook?" Mijn antwoord is: "Ja, ook zij veranderen, ook zij vervallen. Misschien weten wij dit niet - dat is een andere zaak. Dit is de reden dat alles ooit een einde zal hebben".

Het bewijs dat onze eigen wereld geeft is in ieder geval dat wijziging universeel is. Wij weten dit en kunnen het zien. Veranderingen in de rest van het universum kunnen we later zien. Wees dus niet ongeduldig.

تو کار زمین را نکو ساختی - که با آسمان نیز پرداختی

"Hebt u de zaken van de aarde zo goed geregeld dat u nu de hemelen op orde wenst te stellen?"

Veranderingen, transformaties en mutaties zijn een dagelijkse ervaring en zij schijnen door de Grote, Uiteindelijke Eenheid te worden verlangd. Opdat veranderingen zouden wijzen op de Eenheid van de Bron, de Oorsprong; en opdat de soevereiniteit van God ieder deeltje van het heelal zou omvatten - volledig zou omvatten. De tegenwerping, in dit licht gezien, dat ongebruikelijke veranderingen de Natuurorde zullen vernietigen en de wetenschappen onmogelijk zullen worden, kan geen stand houden. Als wij zeggen dat God de macht heeft om water het werk van vuur te laten doen of omgekeerd, bedoelen we niet dat Hij daarvoor geen middelen zal aanwenden en niet voor dit doel zijn onbeperkte wijsheid zal gebruiken en niet dat Hij de verandering niet onmiddellijk zal voorschrijven en bepalen. Nee, nee. Er is niets dat God doet dat is gespeend van wijsheid.

En het is alleen maar gepast dat dit zo is. Wat wij bedoelen is dat als God vuur het werk van water, of omgekeerd, laat doen, Hij dit doet door bij de verandering te bemiddelen, en wel met die uiterste wijsheid waarmee Hij reageert over ieder deeltje van dit heelal. We kunnen dit weten of niet, we kunnen dit begrijpen of niet. Als verschijnselen - en hun veranderingen - de wet van wijsheid - van het doel - volgen, maken zij nog geen einde aan onze wetenschappen. Integendeel, de wetenschap maakt vooruitgang door het inzicht dat zij in deze veranderingen verkrijgt. De verandering van water in ijs of van elektriciteit in licht, is een alledaagse ervaring. Betekent dit het einde van de natuuroorde of van de natuurwetenschappen?

Er is nog een punt dat moet worden vermeld, dat moet worden herinnerd, en wel dat aan heiligen wonderen worden toegeschreven zoals het niet verdrinken wanneer zij in het water vallen of het niet verbranden wanneer zij in het vuur worden geworpen. Het geheim van dergelijke wonderen is dat er subtiele wijzigingen plaatsvinden in de normale eigenschappen van de dingen, in antwoord op de door God gegeven invloed, die deze heiligen hebben verkregen. Dit maakt weer deel uit van de goddelijke Wijsheid, waarvan de geheimen onbegrensd zijn. Deze invloed kan door hemelse wezens worden gebracht, of deze invloed kan worden gevormd door een verborgen eigenschap van vuur, tengevolge waarvan vuur zijn vermogen om te branden voor een bepaalde tijd verliest, of het menselijke lichaam verkrijgt een nieuw soort weerstand, of er kan een combinatie van deze mogelijkheden zijn. De eigenschap van het vuur om te branden, wordt opgeschort. Dit alles gebeurt als gevolg van een gebed of van een subtiele vorm van beïnvloeding. Een wonder is het gevolg. Het brengt geen verandering in de gebruikelijke eigenschappen van de dingen. Noch verdwijnen wetenschappen op deze wijze. In feite worden wij ingewijd in een nieuwe geestelijke wetenschap, met eigen vormen en principes. Vuur behoudt zijn gewone eigenschappen. Deze eigenschappen worden alleen gewijzigd door geestelijke invloeden. De geestelijke invloeden hebben hun eigen vormen en principes.

Het geheim der geheimen is dat de volmaakte mens de manifestatie van Gods Geest is. Op ogenblikken dat deze manifestatie verschijnt, verkrijgt de volmaakte mens een speciale kracht en invloed. De dingen buigen naar zijn wil, op dezelfde wijze als zij naar de Wil van God buigen. Als op dergelijke ogenblikken een volmaakte mens aan een menseneter zal worden geserveerd of in een razend vuur zal worden geworpen, zal hen geen kwaad geschieden. Waarom? Omdat tijdens zulke momenten de Geest van God hen beheerst. Alle dingen leven en bewegen in ontzag voor de Almachtige. En dit is het uiteindelijke geheim van alle bestaan. Het is niet gemakkelijk dit te begrijpen zonder contact met een volmaakte mens te hebben. Het is een zeer tere aangelegenheid en het is uiterst ongewoon. Niet alle geesten zullen dit begrijpen. Maar onthoudt, alle dingen horen de stem van God. Alle dingen kunnen door Hem worden bestuurd en gemanipuleerd zoals Hij wil. De uiteinden van alle dingen liggen in Zijn handen. Zijn wijsheid is zonder einde en onbegrensd. Zij reikt tot de wortels, tot het innerste van alles. De eigenschappen van de dingen zijn ook onbegrensd. Even onbegrensd als de eigenschappen van God. Hij die hierin niet gelooft, heeft zijn God niet ontdekt. Hij is een van hen van wie de Heilige Qur'an heeft gezegd:

وما قدروا الله حق قدره (٦ : ٩٢)

"En zij schatten de juiste waarde van Allah niet. (6:92).

De volmaakte mens is het heelal in miniatuur, een microcosmos. Het heelal is dus geschapen om hem - nu en dan - te dienen. Hij is de spin van de geestelijke wereld; de wereld is zijn web. Op deze wijze vinden wonderen plaats.

بر کاروبار هستی اثریست عارفان را
ز جهان چه دید آنکس که ندید این جهان را

Mensen van kennis beïnvloeden
De dagelijkse gang van zaken in het bestaan;
Hij weet niets van het hiernamaals
Die niets van het hier weet.

De opvatting van de Arya Hindoes is anders. Als hun opvatting, waarvoor God ons moge behoeden, juist is dat God niet de Schepper is van alle zielen en alle materie, dan kan zo'n God ontheven worden van de macht om in te grijpen. Hij kon ingrijpen bij het begin van de schepping, maar zou daarna voor altijd moeten stoppen tussenbeide te komen. Of zo'n God de Waardigheid en de Verhevenheid zou hebben die met God verbonden zijn, is een andere zaak.

Zo is het niet met de God van de Islam. De God van de Islam heeft Oneindige Macht, is de Schepper van alle uiteindelijke materie en van alle zielen van al Zijn schepselen. Als er een vraag rijst betreffende de grenzen van Zijn Macht, dan is het antwoord dat Hij alle soorten Macht bezit over alle dingen. De enige uitzondering daarop zijn de machten die niet in overeenstemming zijn met Zijn Eigen Volmaakte Aard en met Zijn Bestaande Verordeningen. De verontschuldiging wordt gegeven dat God veel macht heeft maar deze wel eens zou kunnen weigeren uit te oefenen. Maar zo'n verontschuldiging is zinloos en zou absurd zijn en wel omdat men in ogeschouw moet nemen dat Zijn eigenschappen ook de eigenschap inhoudt dat Hij "de Nieuwe Heerlijkheid van elk ogenblik" is.

كل يوم هو في شان (٥٥ : ٣)

"Elk ogenblik tooont Hij een andere Heerlijkheid". (55:30)

Het is niet in tegenstrijd met Zijn volmaakte aard of met één van Zijn heersende verordeningen dat water zijn koelende eigenschap verliest en vuur zijn eigenschap om te branden.

Wie zijn wij dat wij hierover zouden beslissen en zouden voorschrijven en zeggen dat God nu niet meer in de eigenschappen van dingen tussenbeide zal komen? Is er voor ons enige oorzaak of enige reden om zo iets te zeggen? Om Gods oneindige macht beperkingen op te leggen en afbreuk te doen aan Zijn volmaakte aard? En wat winnen wij er bij als wij God zinlose beperkingen opleggen en Zijn goddelijkheid beperken?

Het schijnt dat Sir Syed, terwijl hij aan het schrijven was, zich bewust geworden is van zijn zwakke positie. En daarom heeft hij nog een zwak argument en excuus bedacht om zijn zwakke positie te ondersteunen. Hij zegt dat God Zelf in de Heilige Qur'an deze natuurverschijnselen als volgt heeft beschreven: vuur brandt, water verkwikt, de zon komt op in het oosten en gaat onder in het westen, enz. Deze beschrijvingen gelden heden zeker, maar Sir Syed denkt dat dit Goddelijke verordeningen en beloften zijn die onveranderlijk zijn en voor eeuwig zullen gelden.

Als dit het soort logica is waaraan Sir Syed toegeeft dan zal hij grote moeite hebben met het begrijpen van enkele teksten uit het Heilige Boek. Hij moet dan ook wel zeggen dat alle beschrijvingen in de Heilige Qur'an eeuwige en onveranderlijke beloften zijn. Moet Gods belofte aan Zacharias bijvoorbeeld:

انا نبشرك بغلام (١٩ : ٨)

"Wij brengen de blijde tijding omtrent een jongen". (19:8)
dan betekenen dat de beloofde zoon Johannes altijd een jongen zal blijven? Johannes wordt een jongen genoemd en dit is een belofte! Dus Johannes blijft een jongen. Andere soortgelijke logische moeilijkheden kunnen worden opgesomd, maar dat is tijdsverspilling.

Dit punt heeft betrekking op alle sociale betrekkingen. Elke verklaring die voor een bepaalde tijd geldt, - een soort belofte die tussen twee mensen gemaakt is - moet gelden voor alle tijden. Dit is niet nodig. Zal Sir Syed in zulke gevallen hen die zulke onschuldige verklaringen afleggen, beschuldigen van het niet nakomen van beloften?

Het zou wel eens goed zijn, denk ik, als Sir Syed, met het oog op zijn aflopende leven, eens een paar maanden in mijn nederig gezelschap zou doorbrengen. Ik ben aangesteld als een hervormer. Het is mijn taak blijde tijdingen aan mijn tijdgenoten te verkondigen. Ik beloof mij tot God te wenden met de moeilijkheden van de heer Syed in gedachte. Ik hoop en vertrouw dat de Almachtige God een paar tekenen zal vertonen die zijn bijzondere geloof in de Natuurwetten zal verbrijzelen. Er zijn tekenen, vele zelfs, die men kan opnoemen, waarvan Sir Syed beweert dat zij tegen de natuurwet zijn. Ze op te noemen heeft geen nut, want de heer Syed zou ze afdoen als sprookjes. Er zijn meer dingen die Sir Syed zou ontkennen. Bijvoorbeeld, voorspellingen die vervat zijn in de openbaringen die door heiligen zijn ontvangen. Ze zijn volgens hem evenzeer tegen de natuurwet als dat vuur zijn eigenschap van branden verliest. Om tot God te bidden en dan te verwachten dat datgene waarvoor men bidt als gevolg van het gebed ook zal worden verhoord, is ook tegen de natuurwet van Sir Syed.

Daarom, als Sir Syed niet bij mij kan komen logeren, zou hij mij dan op deze twee punten - voorspellingen en gebeden - toestaan mij tot God te wenden en daarna bekend te maken wat mij ook betreffende hem wordt geopenbaard. Zo'n stap zou van groot nut zijn voor de mensen in het algemeen. Indien de mening van Sir Syed juist is, dan zal ik in mijn bedoelingen falen. In het tegenovergestelde geval zullen alle redelijk denkende mensen worden behoord voor de onjuiste ideeën van hem. Zij zullen hun God van Heerlijkheid en Macht beter dan tevoren kennen. Zij zullen zich in liefde tot Hem wenden. Als zij hun handen in gebed opheffen, zullen zij dit niet doen zonder de hoop een barmhartig antwoord te ontvangen. Als zij bidden, zullen zij uit vreugde bidden. Wat willen wij van onze God? Alleen dit, dat Hij onze gebeden hoort en ons antwoordt en ons van Zijn bestaan vertelt. Wij willen geen duizend oefeningen doen om ons alleen maar een denkbeeldige God voor onze geest te halen, een afgod wiens stem wij niet kunnen horen en wiens macht zich niet aan ons openbaart.

Weet, en weet het zeker, dat de God van Macht bestaat en Hij heeft macht over alle dingen.

”Zijn Handen zijn niet vastgebonden. Neen, zijn beide handen zijn wijd open. Hij geeft wat Hij wil en doet wat Hij wil. En Hij heeft macht over alle dingen”.

En onze laatste woorden zijn: Alle lof zij Allah, de Heer der werelden.

Het aangezicht van de Geliefde

is voor de ware aanbidders niet
verhuld;

Het is in de zon, het is in de maan,
alle schitteren helder.

Het is waar dat, dat mooie aangezicht

blijft verborgen voor de tragen;

Maar als een aanbidder tot Hem

komt

dan wordt de sluier opgetrokken.

Zijn heilige mantel mag niet worden
aangeraakt
door hen die trots zijn.
Geen weg leidt tot Hem
behalve de weg van nederigheid, angst en pijn.

De weg tot de Eeuwige Geliefde
is vol met gevaren;
Wilt u een geborgen leven?
Geef dan uw trots en uw gevoel van eigenwaarde
op.

De onwaardigen begrijpen zijn bedoeling niet,
door hun hulpeloze redenering;
Zij die hun eigen ik van zich afschudden,
Zij zullen het rechte pad vinden.

Begrip van de Qur'an?
Dit is niet voor mensen van deze wereld weggelegd.
De zoete smaak van deze wijn
is alleen voor hen die er van
geproefd hebben.

En gij, als gij niets weet van het licht
van innerlijke ervaring;
Als gij iets tegen mij zegt,
zal het mij in het geheel niet mishagen.

Alleen omdat wij er mee begaan zijn en uit welwillendheid,
hebben wij de dingen gezegd die wij gezegd hebben;
Alleen opdat zij mogen dienen
als balsem voor de grote wonde.

Geen geloof in gebed?
Dan ligt genezing alleen maar
in nog meer bidden
op dezelfde manier zoals
wijn wijn geneest,
als men bedwelmd is.

Zegt u "Waar is het bewijs
van de kracht van het gebed"?
Kom naar me toe gerend
opdat ik het kan tonen als
de zon midden op de dag.

Hoed u echter, en ontken
de geheimen van de Goddelijke
kracht niet.

Bekort uw spreken; want hier
leg ik u een gebed voor dat
reeds verhoord is.

AANVAARDING VAN GEBED

EEN VOORBEELD

De "Anis-i-Hind" uit Meerut oefent kritiek uit op onze voorspelling.

Ik heb een exemplaar ontvangen van deze krant welke verspreid werd op 25 maart 1893 en welke kritiek bevat op mijn voorspelling betreffende Lekh Ram uit Peshawar. Naar ik te weten ben gekomen zijn ook andere kranten in verwarring over de bekendmaking van deze boodschap van God. Ik ben er werkelijk mee ingenomen omdat mensen die mij vijandig gezind zijn mijn voorspelling publiceren.

Als antwoord hierop denk ik dat het voorlopig voldoende is erop te wijzen dat wat ik gezegd of geschreven heb, gedaan is zoals de Almachtige God het wenste.

Ik had er niets mee uitstaande. Als echter gezegd wordt dat zo'n voorspelling geen nut heeft en dat toch twijfels zullen blijven bestaan, dan moet ik zo'n kritiek als voorbarig bestempelen. Ik heb hiertoe reeds besloten en herhaal nogmaals dat indien zoals de critici zeggen, het netto resultaat van de voorspelling een soort koorts of pijn blijkt te zijn, of zelfs cholera die daarna gevolgd wordt door herstel, dan zal de voorspelling geen voorspelling zijn. Zij zal dan zonder twijfel een soort kwakzalverij, een poging tot bedrog zijn. Zulke soort ziekten krijgt men nu eenmaal en niemand is er immuun voor. In een dergelijk geval, zal ik de straf ontvangen die ik al genoemd heb. Maar indien de voorspelling bewaarheid wordt op een manier die duidelijk en openlijk Gods toorn aantoon, denkt dan alleen dat deze van God komt. Het is maar al te waar dat de grootheid - het ontzag waartoe de voorspelling inspireert - niet afhangt van het feit of er dagen en uren aan worden toegeschreven. Het is voldoende om er een beperkte duur voor te bepalen. Als gedurende deze tijd de voorspelling bewaarheid wordt op een manier die iedereen met angst vervult, dan moet zij wel de algemene aandacht tot zich trekken. Twijfel en

kritiek zoals op het ogenblik worden geuit, zullen dan verdwijnen en de redelijk denkenden zullen hun twijfel bijna met een gevoel van schaamte intrekken. Maar laten we in gedachte houden dat deze nederige persoon ook een mens is en onderworpen aan dezelfde wetten der natuur als anderen. Als ik een dwaze voorspelling kan doen die zich waarschijnlijk baseert op ziekten, kan op gelijke wijze ook de betroffene persoon een soortgelijke voorspelling over mij uiten. Ik zou zelfs de duur van zo'n voorspelling verlengen tot 10 in plaats van 6 jaar, hetgeen de duur is die door mij is aangekondigd. Lekh Ram zal op het ogenblik niet veel ouder zijn dan 30 jaar. Hij is jong, stevig gebouwd en bezit een uitstekende gezondheid. Deze nederige persoon is op het ogenblik ouder dan 50 jaar, zwak en lijdt voortdurend aan allerlei kwalen. Niettegenstaande deze natuurlijke verschillen, die alle in het voordeel zijn van de andere persoon, zal het heel duidelijk worden wat van God komt en wat van de mens komt.

Als men zegt - zoals deze criticus heeft gedaan - dat dergelijke voorspellingen tegenwoordig weinig zin hebben, zegt men iets heel gewoons en gebruikelijks. De waarheid schijnt - volgens mij - echter te zijn dat er thans meer werkelijke bezorgdheid bestaat voor het aanvaarden van grote en belangrijke waarheden, dan ooit in het verleden het geval is geweest. Het enige verschil is dat bedrog en listigheid tegenwoordig niet zo gemakkelijk meer floreren. En dit is erg welkom bij hen die eerlijke en ware aanspraken maken. Onder hen die waarheid van bedrog kunnen onderscheiden zijn mensen die de waarheid uit het diepst van hun hart respecteren en er heen rennen en deze omhelzen als zij haar werkelijk vinden. De waarheid heeft een innerlijke aantrekkingskracht welke dwingt tot aanvaarding ervan. Het is verkeerd om de tijd waarin wij leven de schuld te geven. Honderden dingen waarvan onze voorvaders niet wisten dat zij waar waren, staan nu als waar bekend. Zo'n verandering was onmogelijk als er niet een algemene dorst naar waarheid was zoals wij deze thans ervaren.

Mensen houden van waarheden - zij haten deze niet - als zij goed gefundeerd zijn. Het is een belediging van de tijd waarin wij nu leven als wij zeggen dat de mensen nu veel intelligenter en verfijnder zijn, en dat de dagen van de oude eenvoudige mensen voorbij zijn. Is onze tijd zo gedegradeerd dat deze de waarheid niet zou aanvaarden, zelfs wanneer deze bewezen wordt? Neen, neen, zoiets kan ik zeker niet beweren. Ik heb namelijk de ervaring dat het meer de mensen die ontwikkeld en verfijnd zijn die zich tot mij wenden en daaruit voordeel behalen. Sommigen van hen zijn gegradueerd. Ik tref een bijzonder enthousiasme en een bijzondere ijver voor de aanvaarding van de waarheid aan bij deze moderne ontwikkelde mensen. Dan zijn er verder de Indo-Europeanen - een kleine gemeenschap van bekeerlingen tot de Islam die in Madras woont - die tot onze Jamaat zijn toegetreden en ons geloof aanhangen.

Ik denk dat wat ik gezegd heb genoeg is om iedereen die godvrezend is begrip te helpen bijbrengen. Het staat Aryas vrij, als zij dat willen, zelfs op deze uiteenzetting van mijn kommentaar te leveren, zelfs op deze verklaring. Op het ogenblik is het even gemakkelijk de voorspelling te prijzen als haar te bekritisieren. Als de bron van de voorspelling Goddelijk is - en ik weet zeer zeker dat dit zo is - zal zij de harten van de mensen beroeren. Maar als de bron niet Goddelijk is, zal zij alleen schande over mij brengen. Als ik mijn schande zal proberen te verdoezelen door kreupele verontschuldigungen dan zal dit de schande alleen nog maar erger maken.

De Eeuwige God, Heilig en Groot, die alles onder Zijn Controle heeft, zal een bedrieger geen eer toekennen.

Het is verkeerd te denken dat ik enige persoonlijke wrok jegens Lekh Ram koester. Zo'n wrok koester ik jegens niemand. Lekh Ram heeft vijandigheid getoond jegens de waarheid en heeft iemand aangevallen en beledigd; iemand die heilig en volmaakt is en de bron is van alle geestelijke waarheden. Hierop heeft God besloten de eer van hem die Hij zo zeer liefheeft aan te tonen. "En vrede zij met hen die de waarheid volgen".

Meer over Lekh Ram uit Peshawar

Vanmorgen op 2 april 1893 A.D. / 14e Ramadan 1310 A.H. viel ik vroeg in de ochtend in een lichte slaap. Ik zag mijzelf toen in een groot huis zitten met enkele vrienden bij mij. Opeens verscheen er een grote man die er schrikwekkend uitzag, terwijl druppels bloed als het ware van zijn gezicht dropen. Hij stond voor mij en terwijl ik mijn ogen opsloeg om hem te zien kwam het mij voor dat hij er vreemd uitzag en dat hij zich vreemd gedroeg. Hij was geen mens, maar een engel, ernstig en streng, en zijn verschijning boezemde bij iedereen angst in. Nauwelijks had ik hem goed bekeken toen hij mij vroeg: "Waar is Lekh Ram?", en toen noemde hij de naam van iemand anders en vroeg: "Waar is hij?". Toen begreep ik dat hij was aangesteld om Lekh Ram en deze andere man te straffen. Ik herinner mij nu niet wie deze andere man was. Maar ik herinner mij wel dat hij één van de mensen van de groep was die ik in mijn bekendmaking had genoemd. En het was zondag 4 uur 's morgens. "En God zij hier-voor geprezen".

Lees dit met aandacht: Hierin is goed nieuws voor u.

Gericht aan: rijken, welgestelden, bemiddelden en ook leden van de heersende klasse en hogere kringen.

In de naam van Allah, de Barmhartige, de altijd Genadevolle. Wij prijzen Hem en smeken Zijn zegeningen af voor Zijn edele Profeet.

Leiders van de Islam, moge de Almachtige God uw harten meer beroeren dan die van andere mensen opdat u kunt helpen in deze goede zaak: zodat u in deze moeilijke tijden ware dienaren moge worden van het geloof dat zo door Hem geliefd is!

Ik heb belangrijk nieuws over te brengen en ik doe dit omdat ik het mijn plicht tegenover God acht. Het nieuws dat ik u overbreng is dat aan het begin van deze 14e eeuw God mij gezonden heeft opdat ik het geloof van de Islam moge verjongen en bevorderen.

In deze kritieke tijd is het mijn plicht de schoonheden van de Qur'an en aspecten van de grootheid van de Heilige Profeet (moge Gods vrede en zegeningen met hem zijn) uiteen te zetten en ook om met behulp van door God geïnspireerd begrip antwoord te geven aan de vijanden van de Islam, en dit bijgestaan door Zijn zegeningen en tekenen en met kennis die speciaal door Hem is geschonken. Ik doe dit al voor de laatste 10 jaar, maar dit veelzijdige werk ter verspreiding van de Islamitische waarheden vraagt geld. Daarom heb ik besloten dit feit aan u bekend te maken en u te vertellen welke moeilijkheden ons parten spelen op het pad van de Almachtige God en Zijn Heilige Profeet (vrede en zegeningen van God zijn met hem).

Wij moeten boeken uitgeven en tijd en zijd verspreiden en op dit moment hebben wij hiervoor geen fondsen. Als bij toeval een boek het licht ziet, dank zij de ijver en toewijding van enkele toegewijde mensen, dan worden er niet veel exemplaren verkocht.

Tot de ijverige mensen van geloof behoort ook mijn broeder Hazrat Maulvi Hakim Nur Ud Din Sahib uit Bhera die als het ware al zijn bezittingen en goederen voor de zaak van het geloof heeft gegeven. Na hem komen mijn trouwe vrienden Hakim Fazl-ud-Din en Nawab Mohammed Ali Khan uit Maler Kotla, en andere oprechte vrienden volgens hun verdiensten, die allen deze weg zijn toegewijd.

De mensen zijn zo onverschillig of zo traag. De boeken blijven ingepakt in onze eigen kasten liggen of moeten gratis worden uitgedeeld. Het voornaamste doel - verspreiding van lektuur - lijdt eronder. De gemeenschap neemt weliswaar toe in aantallen leden, maar zij heeft nog geen rijke mensen aangetrokken die bereid zijn om de financiële lasten te dragen die met dit werk gemoeid gaan. Deze nederige persoon is door God aangesteld om het werk van herstel te organiseren. En ik heb van God de verzekering gekregen dat rijken, zelfs koningen, zich bij onze groep zullen aansluiten. Hij heeft aan mij geopenbaard:

"Ik zal U zegening op zegening geven, zó zelfs, dat koningen de zegeningen van uw kleren zullen zoeken".

Het zijn verzekeringen als deze die mij ertoe bewegen mij tot rijke en bemiddelde mensen en mensen van invloed te wenden met het verzoek naar voren te komen en mijn missie, mijn werk te steunen. Het geloof te helpen is een werk van grote verdienste. Ik weet ook dat veel mensen gehinderd worden door twijfels, vermoedens en misverstanden. Het geloof dat de mens ertoe beweegt handelingen van opofferingsgezindheid te verrichten komt alleen door het geloof in iemand die uw vertrouwen en geloof waardig is. Daarom richt ik deze algemene kennisgeving en uitnodiging tot de rijken: als zij aarzelen om met hulp naar voren te komen - niet voordat zij mij aan een grondig onderzoek hebben onderworpen - laat hen mij dan schrijven; laat hen schrijven over hun bijzondere wensen, problemen of moeilijkheden zodat ik kan bidden voor de vervulling van hun wensen en de oplossing van hun moeilijkheden. Zij moeten echter duidelijk aangeven wat voor financiële hulp zij de zaak van de Islam dan willen bieden. Laat hen bevestigen dat zij dit werkelijk willen en dat hun belofte plechtig en ernstig is. Ik be-

loof dat als ik zo'n brief en zo'n belofte zal ontvangen, ik voor hun wensen zal bidden en ik heb de overtuiging dat - tenzij God het in Zijn wijsheid anders heeft beschikt en onherroepelijk heeft besloten - mijn gebed verhoord zal worden en dat ik hiertoe ook tevoren een aanwijzing zal ontvangen door middel van openbaring.

Het is gepast dat brieven met de uiterste zorg worden verzonden, aangetekend en verzegeld zodat de feiten niet tevoren aan iemand anders bekend worden. Zij zullen hier vertrouwelijk worden bewaard. Als iemand die rijk is zijn boodschap door middel van een betrouwbare vertegenwoordiger aan mij overbrengt is dat zelfs beter.

Denk niet dat uw wensen ver gaan of ingewikkeld zijn. God heeft macht over alle dingen. De enige uitzondering zijn wensen die in tegenstrijd zijn met enige van Gods onveranderlijke verordeningen. Als veel brieven worden ontvangen zullen alleen die briefschrijvers antwoord ontvangen ten aanzien van welke God mij mededeelt dat hun wensen zullen worden vervuld. De gevallen van de aanvaarding van gebed zullen als tekenen dienen voor loochenaars en mischienen is hun aantal groot en voldoende om indruk te maken op de mensen in het algemeen.

Tenslotte wil ik een woord van advies richten tot iedere Moslim: Wordt wakker, wordt wakker voor de zaak van de Islam. De Islam is in moeilijkheden, grote moeilijkheden, op het ogenblik. Kom voorwaarts met hulp. De Islam heeft op het ogenblik hulp nodig. Waarom zeg ik dit? Omdat God mij heeft begiftigd met kennis van de Qur'an en mij waarheden en zaken met een diepe betekenis die het Heilige Boek bevatten, heeft geopenbaard. Hij heeft mij wonderen getoond. Kom daarom tot mij opdat u in de zegeningen en de vreugde van deze Goddelijke Barmhartigheid met mij moogt delen.

Ik verklaar onder ede en in de naam van God - God Die alle macht heeft over mijn leven en mijn lichaam - dat ik door God gezonden ben om te hervormen en te herstellen. Was het niet noodzakelijk dat aan het begin van deze eeuw van moeilijkheden en beproevingen een door God gezonden verjonger zou komen die aan iedereen zijn door God opgelegde rol en status zou verkondigen? Het zal niet erg lang duren of u zult mij kennen aan mijn werk. Iedereen die op deze manier is gekomen heeft tegenstand ondervonden door toedoen van de onwetende ulema van zijn tijd. Als hij tenslotte wordt ontdekt en erkend, is dit door zijn werk. Een bittere boom kan geen zoete vruchten voortbrengen. En Gods zegeningen worden niet gegeven aan hem die Hem niet toebehoort. Zegeningen zijn voor Zijn gunstelingen.

O mensen, de Islam is erg zwak geworden en wordt van alle kanten belegerd door vijanden. De bezwaren en kritische opmerkingen die ten aanzien van de Islam worden gemaakt zijn talrijk. Het kunnen er wel meer dan drieduizend zijn. Toon uw geloof door uw hulp en sluit u aan bij Gods gemeente.

En vrede zij met hen die de leiding volgen.

O hoe eenzaam,
zonder familie of vriend,
Is het geloof van Ahmad geworden;
En wij die zo verdiept zijn in onze eigen zaken,
Zijn onverschillig geworden voor het geloof van Ahmad.

De vloed van misleiding
heeft vele honderdduizenden zielen weggevaagd;
Wee het oog dat nog steeds weigert zich er op te
richten en te zien.

Hebt gij de middelen?
en de wil om
het geloof te dienen?
Geef dan wat u kunt,
Wij zijn niet bezorgd of het meer of minder is.

Zie hoe het (geloof) zich in het stof wentelt,
Dit alles door de wrede slagen
die zijn gegeven door enkele dwazen.
Het geloof dat zijn gelijke niet heeft
onder de open hemel.

Wij armen, wat kunnen wij
in deze toestand
anders doen dan bidden bij het aanbreken van de dageraad
en tranen storten in de morgen?

God, geef geen vreugde
aan de slechten van hart;
die niet om het geloof van Ahmad, onze leider, geven.
O broeder, dit leven van gemak
duurt maar vijf dagen of daaromtrent.
De lente, de overvloed van geen enkele tuin,
duurt eeuwig.

O gij, rijken! Waarom deze loomheid, deze apathie?
Is het dat gij slaapt?
Of is het dat geloof met geluk verloren ging?

O Gij Moslims,
Werp in 's hemels naam een blik op de toestand van het geloof;
De rampen die ik kan voorzien
behoeven geen uitdrukking.

O gij jongeren, sta op
Doe iets, al zijn klederen staan in vuur en vlam;
Het slechts vanaf een afstand
gadeslaan van zo'n aanblik
is voor een gelovige niet passend.

Voor de zaak van dit geloof
kookt mijn bloed
aldoor;
Niemand kent mijn kwelling, mijn pijn,
dan alleen de Kenner
van geheimen.

Wie anders zou de smart die ik doorsta kennen dan God;
Ik moet vergif slikken
Maar ik kan er niets over vertellen.

Zij gaan en treuren
met hun familie en verwanten;
O wee, er is niemand die treurt
met deze eenzame.

Ik kan het bloed zien wegvloeien
zoals het wegvloede uit de martelaren van Karbala;
maar niemand schijnt geroerd
door de toestand van deze geliefde.

O, hoe besteden zij voor hun eigen zaken,
voor zichzelf;
zelfs niet een klein beetje van deze vrijgevigheid,
deze milddadigheid voor de zaak van God.

In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle. Allah, zendt uw zegeningen op Mohammed en de volgelingen van Mohammed, de Beste van de Boodschappers, het zegel der Profeten.

KENNISGEVING

Het boek "Barahin-i-Ahmadiyya" is door mij samengesteld als een onderdeel van het werk dat God mij heeft opgedragen, namelijk het herstellen en doen herleven van het geloof. Hij heeft mij voor dit doel Zijn openbaring gegeven. Dit boek gaat vergezeld van een aanbod tot een beloning van 10.000 roepies. Dit aanbod van een beloning omvat in het kort dit: dat de ware godsdienst die door God wordt onderwezen, waardoor de mens tot een zeker geloof komt in God, als de Ene, Die alle heilige en volmaakte eigenschappen bezit, Die vrij is van alle fouten en beperkingen, uitsluitend en alleen de godsdienst van de Islam is. De waarheid van dit geloof straalt als de zon. Het licht van dit geloof is als het daglicht. Andere godsdiensten zijn vals, zó vals dat zij geen rationeel onderzoek kunnen doorstaan en dat het toepassen van hun grondbeginselen in de ogen van God geen enkel geestelijk voordeel of geen enkele genade met zich brengt. Integendeel. Het volgen van deze andere geloven maakt de mens geestelijk blind en gebrekkig, hetgeen al in dit leven duidelijk wordt.

In dit boek "Barahin-i-Ahmadiyya" wordt de waarheid van de Islam op twee manieren bewezen:

1. Ter ondersteuning van de Islam worden hier driehonderd sterke en gezonde argumenten, wat rede en logica betreft, naar voren gebracht. De kracht van deze argumenten wordt duidelijk door de uitdaging die ze vergezelt. De uitdaging bestaat er uit dat wie er in slaagt deze argumenten te weerleggen een beloning van 10.000 roepies zal verdienen. Iemand die serieus ingaat op deze uitdaging kan zich tot een gerechtshof wenden en een desbetreffende kennisgeving laten registreren.

2. De waarheid van de Islam wordt ook aangetoond door hemelse tekenen die de waarheid van een geloof zullen bewijzen. Hiertoe heeft de schrijver drie soorten van tekenen opgenoemd:

- a. tekenen die door de Heilige Profeet (vrede zij met hem) werden verricht en waarvan vijandige tijdgenoten getuige waren, tekenen die het resultaat waren van zijn gebeden, van zijn persoonlijke aantrekkingskracht of van zijn geestelijke kracht en ten aanzien waarvan de schrijver heeft aangetoond dat ze op onherroepelijke historische bewijzen berusten.

- b. tekenen die een deel vormen van de Heilige Qor'an an dit altijd zullen doen en die tot heden onbetwist en ongeëvenaard blijven. Deze tekenen heeft de schrijver duidelijk en volledig beschreven zodat niemand zich hierover kan beklagen.

- c. tekenen die de volgeling van een waar boek en een ware profeet moet kunnen aantonen ten bewijze van zijn geestelijke erfgoed. In dit verband heeft deze nederige dienaar van de Heilige Profeet met de genade van God - de God van oneindige macht - in dit boek zijn eigen ervaringen opgenoemd - openbaringen die zijn uitgekomen, en ongewone gebeurtenissen, wonderen, voorspellingen, inzichten die alleen maar plaats hebben, door de genade van God en ook visioenen over de toekomst en gebeden die werden verhoord en waarvan getuigen zijn - ooggetuigen - onder vijandig gezinde godsdienstige groeperingen zoals bijvoorbeeld de Aryas.

De auteur is er ook door openbaring van op de hoogte gesteld dat hij de Mujaddid, de beloofde hervormer, van deze tijd is. Dat zijn geestelijke krachten gelijk zijn aan die van de Messias, de zoon van Maria, dat wij beiden in ons geestelijke karakter gelijk zijn; dat mij door mijn loyale gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet - de beste onder de mensen en de beste onder de profeten - een hogere geestelijke status is toegekend dan die van de voornaamste heiligen die mij zijn voorgegaan; dat het treden in de voetsporen van de Heilige Profeet een bron van redding, geestelijke verheffing en geestelijk voordeel is en dat oppositie tegen hem een bron is van geestelijke verwijdering en armoede.

Deze argumenten en tekenen kunnen alle worden bestudeerd in de "Barahin-i-Ahmadiyya" waarvan al 37 gedeelten van de 300 zijn gedrukt. Voor onderzoekers en serieuze mensen die inlichtingen willen ontvangen is de auteur bereid om persoonlijk iedere voldoening te geven.

"En dit is slechts de Barmhartigheid van God en geen rede tot trots. En vrede over hen die verkiezen de leiding te volgen.

Als er na deze bekendmaking iemand is die niet naar voren komt om mij zijn problemen voor te leggen en mij om een oplossing ervoor te vragen laat hem dan weten dat het bewijs volledig tegen hem is. Nee, hij zal er op de Dag des Oordeels voor God verantwoording over moeten afleggen.

Ik besluit deze kennisgeving met een gebed:

Genadevolle God, verleen leiding aan de begerige harten van alle naties, zodat zij geloof zullen hebben in Uw Meest Geliefde en de Beste van alle profeten, Mohammed, de Uitverkorene (de vrede en zegeningen van Allah mogen met hem zijn); zodat zij ook geloof zullen hebben in Uw Volmaakte en Heilige Taal, de Heilige Qor'an, en dat zij de verordeningen die in dit Heilige Boek zijn vervat in praktijk zullen brengen en de zegeningen, de voorrechten en de werkelijke en blijvende vreugden zullen verdienen die ware Moslims hier en in het hiernamaals verdienen; zodat zij het eeuwige leven en redding zullen verkrijgen waarmee ware en oprechte gelovigen niet alleen in het hiernamaals, maar ook op gelijke wijze hier in deze wereld worden beloond. Vooral smee ik U dat het Engelse volk dat nu nog niets van het licht van deze zon van waarheid - Islam - heeft ontvangen, en wiens vriendelijke, beschaafde en barmhartige regering ons zo aan haar verplicht heeft en welk volk wij het allerbeste moeten toewensen voor zijn vrede en voorspoed, ook de waarheid van de Islam moge zien en moge aanvaarden en zijn geloof er in moge verklaren, zodat zijn witte en stralende gezichten in deze wereld even wit, stralend en mooi zullen blijven te zijn in de wereld die komt.

En wij vragen van de Almachtige God het goede voor hen, het goede hier en in het leven hierna. O God, leid hen en help hen met de Heilige Geest, geef hun een groot aandeel in de zegeningen van Uw geloof en omring hen met Uw bescherming en Uw macht. Opdat zij in Uw boek en Uw profeet geloven en het geloof van God in groepen mogen binnengaan. Amen, Amen.

En alle lof behoort aan Allah, de Heer der Werelden.

Uitgegeven door:

De nederige

Mirza Ghulam Ahmad

Qadian (district Gurdaspur)

Punjab